

Presidiul Adunării Naționale
Tipografia:
BRAȘOVU, pieța mare Nr. 30
Căsimir Motronoș a su primoscris.
Menzionare. Menzionați nu se re-
simită!

Biroaul de administrație:
Brașov, pieța mare Nr. 30
Imprimăria mai primoscrisă în Viena
Eduard Weiss-Baumann & Veit
(1840 Wien), „Teurne Schalk, Alois
Marx & M. Dokes, A. Oppolzer, J. Den-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Weiss, Kleiner, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Doube; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețurile inserțiilor: o serie
garanțată pe o săptămână 5 cr.
și 50 cr. în luna pentru a pu-
blica. Publicații mai dese
după tarife și în voință.
Reclame pe pagina III-a și
peste 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

Abonamente pentru Austro-Ungaria și
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl.,
Pe trei luni 5 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la toate oficiile
postale din țara și din afară
și la ad. corespondenței.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 30, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruire în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atașat abonamentelor câtă și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

(NUMĂR DE DUMINECĂ 2)

Nr. 8.

Brașov, Duminică, 12 (24) Ianuarie

1892.

Brașov, 11 Ianuarie 1892.

Conferența generală electorală, ținută Mercuri și Joi în Sibiu, a manifestat din nou nestrămutata hotărâre a Românilor din Transilvania și Ungaria de a susține programul național delat 1881 pe terenul principiului de egală îndreptățire națională.

Dușmanii limbei și ai naționalității române n'au putut să averse bucuria de a vedea pe luptătorii noștri părăsindu-i flamura, pe care sunt înscrise postulatele noastre naționale, dela a cărora realizare atârăna fericirea și viitorul neamului românesc.

Nici măcar o singură voce n'a fost în mijlocul numărului atât de mare de deputați veniți din toate părțile, care să cuteze sau să vioiească și numai pe departe, a sguđu la temeliile programului delat 1881; toți într'un glas au recunoscut, că ađi, mai mult ca oră și când trebuie să susținem și să apărăm acest program.

Și fiindcă numai printr'o solidară procedere la viitorile alegeri putem să dovedim față cu asupritorii noștri, firma rezoluțiune de a susține programul național, conferința a hotărâtă că, avându în vedere în deosebi, că Românii prin legi electorale excepționale și prin abuzurile, corupțiunile și violențele comise la alegeri de către organele guvernului și omenii lor, sunt de fapt cu totul eschiși din cadrul constituționalismului, alegătorii români de pretutindenă, în Transilvania și Țera unghurească, să observe pasivitatea absolută și prin u mare să nu ia parte nici într'un chip la alegerile dietale, ce se vor începe peste o săptămână.

La 1887 conferința generală electorală de atunci luase hotărârea că Românii din Ungaria în acele cercuri electorale unde vor vedea, că au prospecte de a reuși

să pună candidați naționali și să, alégă. Pe basa hotărârii acesteia delat 1887 în câteva cercuri din Ungaria a fost vorba acum de candidarea unora cu program național.

După ce însă conferința națională ținută în săptămâna acesta, a decis pasivitatea generală absolută, este invederat, că nu mai pôte fi vorba de candidări cu program național nici în Ungaria.

În tristele împrejurări de față, conferința din Sibiu n'a putut aduce o hotărâre mai nimerită ca acesta.

Nu este uumai nemulțumirea noastră adencă cu întreg sistemul de guvernare, legile aduse în detrimentul drepturilor țerii Ardelului și ale națiunei române, care ne constringă a lua această pozițiune protestătoare, ci atitudinea pasivă față cu viitorile alegeri ni-se mai impune și prin tristul fapt, că dreptul nostru electoral este confiscat și că abuzurile, violențele și corupțiunile la alegeri ne fac imposibilă exercitarea lui și în ținuturile locuite de Români ale Ungariei, unde nu domnesce legea electorală excepțională eredită din vremile feudalismului.

Aceleași nelegiuiri au constrins acum și pe Slovaci naționali să decreteze politica de abstenență față cu alegerile dietale. Cu totă că au fost până acum totă activi, Slovaci n'au putut alege nici măcar un singur deputat, care să-i reprezenteze în dietă și de câte-oră au luat parte la alegeri n'au secerat decât numai și numai șicane, maltratări și s'au întors dela urnă totdeuna bătuti și amărți.

Poporul român trebuie să dovedescă prin purtarea sa strinsă solidară cu ocaziunea viitorilor alegeri, că într'adever este conșci de situațiunea tristă politică,

în care se află; trebuie să dovedescă nemulțămirea sa cu guvernul și cu legile asupritore; în fine trebuie să dovedescă hotărârea sa de a nu se lăpeda de limba și de neamul său, căci adversarii acesta o voiesc, din cauza acesta despôia ei pe Români și de dreptul electoral, cel mai însemnată drept al cetățenului într'un stat constituțional.

Fruntașii poporului român, preoți și mireni, să țină sémă de marele interes național și să informeze pretutindenă pe popor despre aceea, că conferința națională din Sibiu a hotărâtă că Românii din Transilvania și Ungaria să observe pasivitate absolută, adevă să nu ia parte nici într'un chip la viitorile alegeri.

Răspunderea fiecăruia dintre acesti fruntași este mare, căci oră unde poporul ar cadă de bună voia în cursă și s'ar abate dela direcțiunea și purtarea națională, ce-i este prescristă față cu alegerile, s'ar putea dice cu dreptă cuvânt, că cauza este pecătoșia acelor fruntași.

Încăodată să ia dăr spre sciință fiecare, că conferința națională electorală delat Sibiu a decretat că alegătorii români din Transilvania și Ungaria să observe față cu viitorile alegeri dietale pasivitatea generală absolută.

Conferința națională generală

a alegătorilor români din Transilvania și Ungaria

Conferința națională generală a alegătorilor români din Transilvania și Ungaria s'a întrunită Mercuri trecută, 20 Ianuarie n., în Sibiu, fiind de față 212 reprezentanți ai alegătorilor români din toate unghiurile țerei.

În absența președintelui comitetului național, a Dlui *Vincentiu Babeș*, care din cauză de bolă n'a putut fi de față, conferința a des-

chis'o Dlu Vicepreședinte *Dr. Ioan Rațiu*, avocat în Turda. În discursul de deschidere, dl. Dr. Rațiu accentuază suferințele noastre din trecut, arată legitimitatea luptei noastre naționale și speranțele legate de reușita acesteia. „Nici-odată“ — dice d-s'a — „nu am conspirat cu nici un dușman al patriei, nici-odată n'am chemat putere streină în țară, nici pe Turci, nici pe Némțu, nici pe Muscal. Cu totă astea fiă-care ciclul de legislațiune numai rări și dureri ne aduce. Totă dîia o altă jignire a intereselor noastre vitale. Dér mare nedejde avem, că trecându torentul acesta înverșunat, vom ajunge la limanul dorit. Până când va trece însă acest torent înverșunat, datorință avem, ca să căutăm să nu ne răpescă cu sine în valurile sale, datorință avem, ca să apărăm malul să nu se surpe sub noi.“

După vorbirea de deschidere, urmă constituirea provisoră a biroului, alegându-se ca președinte dl. Dr. Rațiu. S'a cetit apoi raportul comitetului central prin dl. Dr. *Vasile Lucaciu*. În acest raport se arată, că delat 29 Octombrie 1890 și până la această conferință, adevă în timp de 14 luni, comitetul a ținut 6 ședințe; el a declarat de organe ale sale pe „Gazeta Transilvaniei“, „Tribuna“, „Luminătorul“ și revista periodică „Romänische Revue“; a elaborat un proiect de regulament pentru afacerile sale interne și altul pentru organizarea partidului în totă țera; proiectul de memorial prezentat în conferința generală din 1890 s'a comunicat membrilor din comitet, ca să-l studieze și să-l facă observațiunile în scopul stilisării definitive din partea comitetului; membrul din comitet *Dr. Aurel Mureșianu* a fost rugat

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Ușor Dumitale...!

Dice c'a fost odată un om, care dăduse altuia bani cu împrumut.

Trebuie mai întâi să vă spun, dragii mei, ce înseamnă a lua și a da bani cu împrumut, pentru-că astăzi cuvintele acestea sunt o totul necunoscute. Mai alese vorba: a lua împrumut, astăzi, nu știu oine o-ar înțelege.

Erau adevățele pe vremea aceea omeni fără socotă, cari nu se puteau ajunge cu ceea-ce câștigau, omeni, cari cu totă astea, ar fi vrut să trăsescă bine, și fiindcă n'aveau ou ce-și acoperi trebuințele, se duceau la alții, cereau cu împrumut, ca să-i întorcă mai târziu.

Adevărul grăind, pe atunci mai toți își esiră din sările! Era un lusc și un trai bun cum nu vă puteți închipui. Omeulor de rând, nu le mai plăcea portul lor, de pildă opinea ușor era înlocuită cu cisme cu ramă, zăclia sau cretința cu sdranțe de roșii, pțirelul cusut frumos, cu laibere

nate și trainice de casă, erau înlocuite cu materii frumoșă la vedere, din prăvălia lui Itzig, în faptă însă slabă, de Joi până mai apoi. Dér traiul ce-l duceau! Țin-te copile, voiă peste voiă. Crășmele erau pline dîia noptea. Sătenii, când se duceau la oraș, ca să vëndă ceva, nici-odată nu aduceau acasă ceea-ce căpătau. Apoi de ce se și duceau ei la târg? Nici să nu-și petreacă cum se cade? De ce se nu mănănce și ei odată domnesce?... pâne albă cu smuntură de porc? De ce să nu bea un pahar de vin roșu, oră câteva pahare de bere?

Apoi nu era sat, în care făcăii să nu stea totă dîia cu pipa'n gură, ér Dumineca și'n sârbătorii mai băteau și cărțile, pentru ca mai ușor să li-se scute de bani busanarele.

Chiar nici omenii mai ridicați de pe la oraș nu se prea gândeau la dîia de mâne. Cei cu venite mai mic purtau case, de-ți venia a crede, că ei au găsit comorile lumei. Luxul și totă felul de petreceri nu mai aveau sfârșit. Fieții băbați pe atunci nu erau ei stă-

pe lângă nevestele lor, cum se'nvirte presnelul; o pălărie, o haină de modă, trebuiau să iasă din fundul pămîntului. Balur, petreceri, teatre și alte oăte și mai câte, nu puteau rămâne nici-odată necercetate.

Urmarea era, că și unii și alții erau plini de datorii, ca stupul.

Și ce se întâmpla cu cei îngodați în datorii? Ce se alegea din ei? — Erau omeni pierduți, omeni aplecați la totă lucrurile rele. Părăsiți de oră ce voiă bună, fără nici o putere de a începe un lucru bun, sau, începută odată, nu-l puteau duce la căpătăi odată cu capul.

Că deosebite între atunci și acum!...

Astăzi altoum se chivernesce lumea. Omenii sunt mai modești în haine, mai modești în ale traiului. Astăzi nu există lux, nu se face cheltueli afară din cale, pentru-că fiecare știe până unde se pôte întinde! Cătă cumpetă în totă! O știți d-vastră destul de bine. De aceea să nu vă cuprindă nici o mirare, că astăzi n'auđi pe nimeni di-

nici nu se mai știe în vremea de ađi, că ce sunt datorii.

Ei, dăr să venim la povestea omului nostru.

Acesta era un datorăș cinstit, pentru-că avea de gând să-și plătescă. Cum se întâmplase însă, cum nu, creditorul său i se urise cu așteptarea și într'o bună dimineță se duse la el acasă să-l întreb de sănătate.

Ajungându la casa datorășului nu găsesce acasă decât un băețandru.

— „Unde e tatăl tău băiete?“

— „S'a dus la târg, nene.“

— „Da ce să faci la târg, băiete?“

— „S'a dus să cumpere nuc, să le semene, ca să-ți plătescă dumatăle banii.“

Creditorul auđind acestea, încep să riță.

„Ușor dumatăle...“ răspunde băiatul, olătinându din cap, „dumnia-tă îți capet banii sigur, dăr tata șeracul, cătă trebuie să asude până vor cresce nucii, să-ți potă plăti.“

Moșul.

și însărcinat din partea comitetului, ca să compună un memoriu politic menit pentru prezentare la tron, — acest memoriu s'a și prezentat comitetului, etc.

După ce se ceti raportul comitetului, se alese o comisiune de 40 de membri spre a face proiectele pentru conclusele adunării. Acestă comisiune și-a continuat lucrările sale până Joi s'era, când a urmat apoi *ședința a doua* a comitetului, despre ală căreia decursu publicăm următorul raport:

Sibiu, 22 Ianuarie n. 1892.

În urma mandatului primit din partea conferenței generale, comisiunea de 40, însărcinată cu prezentarea proiectelor de rezoluțiune, cu privire la situațiunea noastră politică și hotărârile, ce vor fi a se lua față cu această, a ținut *ședințe* Mercuri după amedzi până în noapte târziu și le-a continuat Joi ziua întrăgă până la 8 ore s'era. La debateri au luat parte cu vot consultativ și delegații, cari nu erau aleși în comisiune.

Discrețiunea mă opresce a face împărășiri asupra viilor discușiuni continuate în sinul comisiunei, ale cărei lucrări terminându-le, s'a deschis a doua *ședință* a conferenței generale sub prezidiul interimal al d-lui George Popu de Băsești. Dreptu primul obiect s'a pus la ordinea zilei cetirea depeșelor adresate conferenței din părțile noastre, din România și din străinătate. Notarii conferenței d-nii Andrei Cosma și Dr. D. P. Barcianu au dat cetire următoarelor depeșe:

Curtici. În numele alegătorilor români din Curtici felicităm cu însuflețire întrunirea reprezentanților scumpei noastre națiuni și adorăm la conclusele luate.

Grigorie Hladin
Teodor Pinter.

Berlin. Bravoră membri ai conferenței naționale le trimit cea mai cordială salutare, sperând că conclusele se dovedesc unitatea partidului național român și să ducă la isbândă cauza dreptă a românismului

Schwennhagen.

Berlin. Liga germană antisemită din Berlin dorește conferenței naționale române, în lupta sa pentru cele mai sfinte bunuri ale națiunei sale, cel mai bun succes. Noi, cărora alianța D-Vostre ne este de preț, vă vom da în viitoru spriginul nostru. O scrisore separată urmază cu salutare germană.

Witte.

Rimnic-Velcea. Liga culturală, secția vilceană, urază, ca lupta întreprinsă pen-

tru triumfulu apirațiunilor nemiului românesc transcarpantin, care este ală întregi suflări românesce, să dea rațele cele mai strălucite.

Comitetul.

Drăgășeni. Îmbărbătându-ve civic în sfânta și nobila luptă întreprinsă, vă salutăm din lunca bătrânului Aluta. Incredințat fiind de apostolii cauzei transcarpatine și pășitorii neadormiți ai nemiului nostru.

Președintele Ligei: *Paulu Lazaru*.

Secretar: *Dr. Popovic*.

Berlin. Secțiunea Berlin a Ligei pentru unitatea culturală, salută conferența, așteptându rólele activității sale.

Președinte: *Stefanu Nann*.

Praga. Dorim ca începutul fericită al unui viitoru victorios ală poporilor oprimate din Austria să fie făcutu prin congresul vostru.

Studentii cehi progresivi.

Focșani. În numele Ligei culturale, secția Focșani, urăm conferenței unire, energie și rezistență în luptă pentru câștigarea drepturilor naționale românesce.

Președinte: *I. Chitziu*.

Secretar: *Chețeanu*.

Praga. Societatea politică din Praga esprimă conferenței simpatiile sale cele mai sincere, sperând, că ea va contribui la victoria ideilor și tendențelor comune națiunei române și boeme. Să trăească România!

Pentru societate:

Sladkovsky Schmidt
Beauchez vicepres.

Blașiu. Alegătorii români din cercul Aiudului salută conferența și declarându-se solidar cu conclusele, potescă succesu deplinu. La însărcinarea alegătorilor.

Moldovană.

Seliște. Seliștenii salută cu însuflețire conferența națională română interpretă a 3 milioane Români. Încredere deplină, solidaritate față cu conclusele; sperăm și așteptăm răsăritul sôrelui dreptății.

Seliștenii.

Budapesta. Salutăm cu însuflețire conferența națională, suntem cu convinși, că reprezentanții națiunei, ținându cont de aspirațiunile antecesitorilor, vor aduce conclusele cele mai salutare. Trăească națiunea română!

Tinerii români din Budapesta.

Beiuș. Alegătorii români din cercul electoral Beiuș, salutându frații lor din conferență, dorescu ca decisiunile aceleia să fie cât de roditoare pentru românime.

Comitetul electoral.

Brăila. Întrunirea Românilor în conferență la Sibiu este salutată de noi cu iubire și frăție. Desvoltarea pacnică a naționalității române salutată cu atâta

simpatia de lumea civilizată va găsi punerea în noi unu spriginu neclintit. Urâm din inimă curagiu și isbândă.

Președintele ligei culturale

Secția Brăila:

Constantin Cociasu.

Pitești. Liga culturală, secțiunea Argeș, urază conferenței naționale reușită, deplină unire, tărîe și credință. Dumnețu este cu noi.

Președinte: *Sebastianu Hernea*.

Turnu-Severin. Liga secțiunei Mehedinți salută cu bucuria conferența Românilor, urază curagiu și bărbăție pentru realizarea sfinte cauze a neamului românesc. Trăiească România.

Președinte: *Carteanu*.

Reghimul-săsesc. În timpul de tristete, femeia română a luptat alătorea în bărbăție, și totu așa va lupta și luptă când dușmanii se încercă a nimici totu ce este românesce. Primim întru toate conclusele ce se vor aduce și pentru noi.

Femeile române din Reghim și juru.

Afară de acestea, s'au mai cetit și alte depeșe, sosite din toate părțile locuite de Români, în număr de 70.

La pasagele mai marcante ale acestor telegram, primite deopotrivă cu urale, conferența erupse în dese și prelungite aplause.

Ală doilea punct de debateră a conferenței l'a format raportul comisiunei de verificare, care prin raportul s'eu d-lu Petru Truța propune și conferența primesce verificarea d-lui protopop Mircea din Coșaim și a d-lui V. Popea din cercul ală III-lea ală Brașovului. Totu asemenea se primesce propunerea comisiunei relativă la alegerele Sibienilor, conformă căreia nici unii dintre cei aleși nu se verifică. Cei dintăiu din motiv, că deși prima adunare a fost convocată prin comitetul clubului național, la acestu privilegiu, în contra afirmațiunilor protocolului subșternut, nu s'a făcutu nici o alegere, ăi cei de ală doilea pentru cuvântul, că cu totă alegerea făcută în ordine, acestă adunare nefind convocată prin comitetul clubului, nu se poate considera de competentă pentru alegeri.

Tranșată odată acestă afacere, vicepreședintele George Popu de Băsești dă cuvântul d-lui Dr. V. Lucaciu pentru a presenta și motiva raportul comisiunei de 40.

Acestă schițeză prin unu scurtu discursu motivele, cari reclamă susținerea vechiului nostru programu politic, sancționat de atâtea conferențe. Accentuează mai ales, că evoluțiunile recente ale politice de statu reoeră astăzi, mai ales, stăruința noastră generală pentru realizarea acestui programu, care constituie bazele mântuirii primejdutei noastre in-

dividualități naționale și care pentru ori ce factoru politic, ce dorește a intra în tranșatiuni cu noi, e oglinda gravaminelor și postulatelor națiunei române. Acestea culminează în stăruința noastră de a conserva caracterul poli-glott al statului nostru, fiind-că această idee de stat a fostu singură, care a putut susține unu milleniu țera.

E neindoiost deci, că primejduesce ală doilea milleniu acela, care se pregătesce a pface în statu naționalu maghiar patria noastră.

E însă o utopie a crede că statul pte trăi fără și'n contra poporilor, cari îl constituie. În fața luptei de rass inițiată prin noua idee de stat, comisiunea a creșutu de lipsă, ca pe lângă intacta conservare a întregului nostru programu în toate punctele sale să preoizeze pozițiunea națiunei române prin exposeul, ce i-s'a prezentat și care lă recomandă pentru primire. În acesta e lămurit de-o parte punctul nostru de mănecare față cu politica de stat, de altă parte se oferă unu mijlocu pentru realizarea programului naționalu prin prezentarea fără amănare a memorandului la înaltul tron. Dreptu concludsiune d-lu Dr. Lucaciu presentă și adunarea primesce fără nici o discusiune *en bloc* următoarele rezoluțiuni:

Proiectul de rezoluțiune ală comisiunei de patru-deci:

Conferența națională a delegaților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria întrunită în Sibiu la 20 Ianuarie 1892, din ocaziunea alegerilor dietale, cu scopu de a se orienta atăt asupra situațiunei politice generale a patriei, câtu și asupra celei speciale a națiunei române și de a se pronunța în privința ulterioarei ținute politice a poporului român, aduce, pe baza raportului din comisiunea de patru-deci, următoarele rezoluțiuni:

1) Conferența constată, că în aceeași măsură, în care situațiunea strimtorită a poporului român, sub apăsarea unui pseudo-constituționalismu, ce domnesce în Ungaria și iese totu mai apriat la ivelă, se agraveză progresiv, devine și situațiunea politică generală a țerii, deja ađi îngrijitoare, prin intumul conexu organicu ală amândurora totu mai criticu.

Făță cu acestă stare a lucrurilor conferența privește de o datorință a sa patriotică, de a da espreziune de-o parte acelei nemulțumiri adencă, de care este cuprinsu întregu poporul român,

Frunde și frunđulițe.

Frunđă, frunđă,
Și ăi frunđă,
Multă vreme mă gândii,
Frunđă, cum te-oiu mai numi.
— Te-oiu numi frunđă de fag
Pusă'n pālăru cu dragu,
Te numescu frunđă de nucu,
După badea multu doru ducu;
Te numescu frunđă de teiu,
După badea stau să peiu.

Brade, brade, crengi mărunte,
Ascult'a mele cuvinte:
De când pe tin' te cunoscu
Vera, erna verde-ai fostu.
Fă să fiă și-ală meu bade
Ca și tine în veci verde;
Frumuselu și tinerelu
Să-mi fiă totu dragu de elu.

Vine dorulă linu pe vale
Și mi-aduce multă jale,
Vine trist și suspinându
Și de dragostii povestindu;
Că pe unde a umblat
Totu de dragu fă întrebatu

Și pe unde a călcatu
Doru în inimă lăsatu.

Pe drumulă Bănatului,
La fântăna satului
Multe părechii se nătănescu
Dragostile-și spovedescu.
Mărturiile le suntu
Apa și dulcele vântu.
În apă se oglindescu,
În vântu șopte răspandescu.

Săcă Dómne Dunărea
Din totă Ungaria:
Vreu pe drumulă Dunării
Să-mi cantă calea vieții,
Căci prin câte țeri umblăiu
Ce-am perdutū nu mai aflăiu.
Am perdutū mândruța mea,
Ce mi-a mănăcutū inima;
Inima s'a vindecatū
Dér pe mândra n'am aflatū.

Strugure din viă alesu
De cine imi ăști trimesū?
— De bădița ce pădesce
Și la tine se gândesce.

Viora Magdu.

Busuicū și Brăndușa.

— Poveste de pe Crișă. —

A fostu ce-a fostu, că decă n'ar fost-ăi, nu s'ar vrutū povesti, că nici mie nu-mi-e dragu a minți, ca și la purece a sări, din părilete în părilete, dăr mai mincinosu o fi cine m'o crede.

A fostu pe vremea aceea, când făcare satu își avea împăratulă s'eu. Erau atăția împărați, de nu-i mai puteai numera; afară de sate, mai aveau și pădurile împărați, și încă împărați de cei tari, de cari totă lumea se ascundea. Adecă erau pe vremile acelea pădurile pline de smei, cari, când le venia poftă, coborău la sate și făceau pacoste la ómenii, furându-le fetele cele mai frumose. Pându smei după ele când mergeau după apă la isvoru, le prindeau în brațe și apoi cară-te băiete cu ele până în fundulă pădurei, în desialu copacilor, la curțile lor cele frumose, de unde nu mai puteau scāpa, decă cumva atare voinicu n'ar fi fostu în stare să le scape, omorindū pe smei. Dăr și voinicii, cei mai multii își lăsaus ciolanele p'acolo, că de-i ochia vre-o smeică, îi omoria pe locu, ori că de

nu-i omoria, de-i lăsa să se întorcă de unde au venitū — îi fermeca de până-i lumea nu mai era omū la locu. Era rēu pe vremea aceea, dăr era și bine de omul frumosu.

Pe vremea aceea trăia unu împăratu într'o țera, și împăratulă acela avea șapte fete. Li-am sciutu și numele, dăr le-am uitatū, că-i multu de atunci, nu-mai pe cea mai mică nu o am uitatū, că o chiāma *Brăndușa*. Frumose erau tusșapte fetele împăratului, nu-i vorbă, dăr ca Brăndușa nu era nici una, ea era ca o cruce. Tusșapte erau fete'n părū, tusșapte de măritatū, la tusșapte umblau peșitorii, dăr nici una nu voia a se mărita, tôte vreau să rămână totu fete. Veți bine, că de vină era o sirētă de babă, care le totu cānta:

Draga mamii mândră fată,
Să scii cum e măritatā
Ședere-ai la mă-ta fatā
Și și-ai purta fetia
Ca popa vanghelia.

Loru le era grōză să se mărite, cu tôte că gându ar fi avutū. Și bietu'ă împăratu era necăjitū pe fete, că lu vrēu să se mărite, se temea, că li-a e numele cāsū fete bătrane, deci își

de altă parte îngrijirile sale serioase față de starea morboasă a întregii noastre vieți politice, care în neîmpedecata ei dezvoltare este menită a împinge întregul organism de stat într-o criză fatală.

2) Conferința națională găsește izvorul relelor chiar în idea fundamentală a actualei politice de stat, care înlocuiește interesului comun al statului interesele particulare exclusiv-naționale ale unei rase, și proclamă astăzi deja pe față ca scopul ei final, urmărit și până acum, unitatea națională a individualităților, eterogene ale Ungariei.

Conferința privește într-unul asemenea scop al statului, proclamată pe față, un atac direct al puterii de stat chiar în contra existenței individualităților naționale, privește o directă negație a ideii fundamentale a statului modern și o utopie desastroasă. Această utopie cu tendințele sale unificatoare nefiresci și cu efectele sale destructive, ce se văd deja astăzi, în loc să conducă la consolidarea internă a statului, în același mod dorită de toate popoarele din țările coroanei S-lui Ștefan, amenință de a-l conduce chiar în direcțiune contrară. Conferința își împlinesc d-er numai datoria națională și patriotică, când vine a declara solemn, că față de această politică de stat, atât de nedreptă și desastroasă, susține cu atâtu mai resolutu marele principiu al egalei îndreptățiri naționale și programul național de la 1881 formulat pe baza acestui principiu.

3) Conferința constată, că poporul român, care la ultimele alegeri numai într-un singur cerc electoral s'a putut valida liber, este de fapt eschisă din cadrul constituționalului, atâtu prin legi electorale, cât și prin praxa constituțională la alegeri și este condamnat la o pasivitate involuntară pe câmpul luptelor constituționale; ea decretă deci față de alegerile dietale iminente, *pasivitatea generală absolută a tuturor Românilor din țările coroanei S-lui Ștefan*.

4) Ori cât de indispensabil trebuie să apară pentru fi-a care patriot nepreocupat o schimbare salutară, totuși conferința, față de dezvoltarea, ce o iau lucrurile, se simte constrinsă la dureroasă mărturisire, cum că nu numai față de

regim, ci și față de toți factorii parlamentari, și-a pierdut încreșderea. Ea crede, că sanarea răului ilu p-ate aștepta țera numai dela o intervențiune corășpunătoare a celualtător factori, alu factorului supremu de stat, alu Coroanei, care în pozițiunea sa înaltă stăndu peste ori ce particularism și ca adevărată reprezentantă a intereselor celor mai înalte ale statului, are chiămarea constituțională, de a se întrepune cu s-a-cra sa autoritate și plenitudine a puterii sale, ori de câte ori statul ajunge într-o stare, în care organismul său este amenințat și chiar în structura sa cea mai internă.

Conferința susține deci, cu deplină încredere în gloriosul ei purtător, preagrațiosul nostru monarhu, concludul conferențelor trecute cu privire la substerderea unui memorandum la tron și decide, că memorandumul să se prezenteze fără amânare.

5) Conferința în mijlocul tristei noastre situațiuni politice constată cu atâtu mai viuă îndestulare faptul, că în măsura, în care dispare falsul nimb alu libertății și alu liberalismului în Ungaria, se întorc spre noi simpatii populorilor europene, și că importanța politică și culturală a românismului pentru monarchia habsburgică, pentru interesele vitale ale acesteia în Orient și pentru interesele europene în general, află recunoscerea sa în cercuri politice totu mai largi;

Convins și fiindu tot-odată de greutățile situațiuni prezente în patria noastră, de marea chiămare a partidului național român, și despre aceea, că totu puterea și însemnătatea ei zace în armonia fiilor națiunii, conferința d-er espresione așteptării, că precum până acum solidaritatea națională și disciplina de partid au format principiile polare ale întregului nostru organism de partid, și în viitoru fiecare membru va fi adencu p-etrunsu de aceste principii.

6) Pentru reprezentarea și conducerea stabilă a intereselor naționale se institue, după usul de până acum, un comitet central de 25 membri, cu însărcinarea de a completa organizarea partidului în țera întregă; de a face între marginile legii toate cele de trebuință pentru stricta observare a principiului de pasivitate din par-

tea alegătorilor români la alegerile dietale; de a organiza în municipii o activă opozițiune națională; de a se îngriji de orientarea opiniunii publice în patrie și în străinătate prin presa națională și străină, în deosebi de-a publica spre acestu scop unu memorandum, care are să deslușească din temeiul atâtu situația noastră, cât și aceea a patriei, și în fine a face, peste tot, toate cele ce interesul le cere și legea le permite.

După enunțațiunile presidiale de primire se procede la alegerea comitetului permanent central alu partidului și pe baza listei propuse se alegu ca membri următorii domni: Dr. I. Rațiu, George Popu de Băseș, Septimiu Albini, Iuliu Coroianu, Dr. V. Lucașiu, Eugen Broșe, Dr. D. Barcianu, Dr. Mihali, V. Ignat, Alexandru Filipu, Ludovic Ciato, Vasile Rațu, Patriciu Barbu, Dr. G. Tripontu, Nicolae Cristea, Gavrilu Manu (Bistrița), Dumitru Comșa, Aurelu Suciu, Dr. Ionu Nechita, Mihailu Velicu, Gavrilu Lazaru de Puroăreș, Dr. Iuliu Mera, Gerasimu Domide, Dr. Aurelu Popovici și Rubinu Patiu.

Observu, că d. Andreiu Cosma, notaru alu biroului, care era pus în această listă, a declarat, că nu p-ote primi. În locul lui s'a alesu d-lu Dr. Gavrilu Tripontu; er d-lu Mangra, asemenea pus în listă, recomandă pe d-lu Aurelu Suciu.

Mai notezu, că după informațiuni primite ulterior, și d-lu Alexandru Filipu a renunțat a fi membru în comitetu.

Cu aceste s'a încheiat conferința generală și mare parte a delegațiilor a părășit orașul nostru.

Raportorul.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Sibiu, 22 Ianuarie *). Până la publicarea Apelului, alegătorii români sunt încunoscințați, că Conferința generală a partidului național român, întrunită la Sibiu în 20 și 21 Ianuarie a. c. a hotărât față de alegerile actuale la parlamentu **pasivitate absolută și generală pentru toate cercurile din Transilvania și Ungaria.**

Comitetul central electoral alu partidului național român: președ. Dr. Rațiu, secretaru generalu Dr. Vasile Lucașiu.

CRONICA POLITICĂ.

— 11 (23) Ianuarie.

Sășii din cerul Brașovului au publicat unu manifest electoral, în care

*. Primită ieri seară după încheierea foi.

se dice, că populațiunea sășească din țera Bărsei, care încă de mai înainte „a ținut de datoră patriotică a ei de a lua parte sinceră la viața și lucrările statului maghiar“, vor merge la aceste alegeri mână în mână cu guvernul maghiar, „care și-a câștigat încrederea populațiunea sășească prin luarea în considerațiune a dorințelor îndreptățite sășești“. Deputații sășești ai comitatului Brașov vor a-ve să intre în partida „liberală“ din dieta ungară. Apoi cu unanimitate s'au designat următorii candidați de deputați: pentru cerul I electoral: Adolf Zay; pentru cerul II: Dr. Ioanu Kaiser; pentru cerul Ghimbavului: Josef W. Filtos; pentru cerul Hermanului: ministrul de agricultură contele Andreiu Bethlen.

Privitoru la multu discutata afacere a matriculelor, o foia din Pesta scrie, că îndată după numirea sa, primatul Vassary a început tractări cu guvernul maghiar și cu scaunul apostolicu din Roma pentru a face odată capăt agitatiei cestiuni. Se dice, că ar fi recomandat scaunului apostolicu unu astfel de modu de deslegare a causei, care probabil, va fi primit și de guvernul din Peșta. Curia romană, pe baza acestei recomandări, a și luat o hotărâre în meritul afacerii la 19 Ianuarie n. Hotărârea însă nu i-s'a trimis încă primatului. Se crede însă, ca sigur, că îndată după sosirea acelei hotărâri afacerea se va rezolva în modu definitiv.

O telegramă din Viena anunță, că discuția generală a tractatelor de comerț s'a încheș. Paltai a esprimat speranța, că Germania va proceda în înțelegere cu Austro-Ungaria la regularea relațiunilor economice cu Rusia. Oratoru ar dori o uniune economică, care ar cuprinde de asemenea pe Franța, d-er fără Rusia elu scie bine, că această dorință a sa nu p-ote fi de câtu platonică, de aceea ar voi să se câștige cât se p-ote mai mult țergul orientat. Elu a mai adăgat, că s'ar primi cu cea mai mare mulțumire toate tractatele, decât s'ar prezentat unulu cu România. Dorose o reformă a regimului consular, pentru-că consiliul austro-ungar s'a aibă o mare influință. În privința drumurilor de feru orientale a d-șis, că construirea liniei dela Sarajevo la Mitrovitza, care deschide drumul Rumeliei, ar constitui o victorie economică în Turcia. D-nulu Lendzejewitz a insistat asupra convențiunii veterinare; elu a vorbitu contra deschiderii graniței românesce. D-lu Meznic a d-șis, că tratatul de comerț cu Germania este o operă totu așa de înțelptă ca și alianța politică. Aceasta nu amenință pe Cehi, care ar trebui din contră, să-și aducă aminte, că în casu de conflictu cu Germania de Nordu, tot Boemia este aceea, care a plătitu cheltuielile de rășel. Delegații s'erbi pentru tractatul de comerț s'au prezentat la ministrul de comerț; s'a schimbatu declarațiunile cele mai amicale.

totă truda să le înduplece să se mărite, că veți bine, de ai ave șapte fete, chiar împăratu să fii, și te pui pe gânduri. Fetele în urmă s'au gândit cât s'au gândit, apoi au răspuns împăratului așa: Ne-om mărita, tată, d-er silite nu, numai după cine ni-a plăcea nouă. — „Fie și așa, d-șise împăratul, numai să vă măritați, că bine vedeți voi, că eu sunt bătrân, nu sciu d-ua și césul, când voi muri, atunci ce-a fi de voi, de nu-ți ave băbăși, cari să deie pieptu cu greutățile lunei?“

Acum s'ar fi măritat, d-er sciti vorba: măritatul așteptă luat, er acum de-o vreme n-ocoe nu se mai arăta nici un peștor. Ce era să facă? Să trimită ele vorba? Nu le venia la socotela, că ori cum, îi lucru hidu să peșce fetele, să fi fostu chiar de împăratu, impletiau costi albă, decât nu le cerea nime. D-er dă Dumnezeu, că unu împăratu din satul vecin face o petrecanie cu voia bună și chemă și pe împăratul estu cu șapte fete. Bucuria lor, că acolo s'or întâlni cu feciori și le-ori peși. Se și gatară toate frumos și se duseră la voia bună. Adecă acolo

era adunată totă lumea din șapte țeri: feciori și fete, mame și părinți, toți erau acolo, cei tineri jucau și-și petreceau ca tinerii, er bătrânii se uitau la ei cu lăcomi și povestiau din vremile când erau și ei tineri de le șurda mintea după jocu.

Când era colu cătră mieșul nopții se auși prin curte o durăitură, de nici căruța lui Ilie prorocu n'ar fi durăitu mai poganu. Toți se spăimentară, d-er îndată își veniră eră în fire, după ce trecu durăitura, că nu țin mult. După ce-și mai petrecură unu scopot de vreme, gazda casei îi chiămă pe toți în altă casă la cină, unde erau întinse mesele, ca la împărați, colea, cu totu felulu de mănăci și beuturi, și se aședară ei la mese, care după rang și după vrednicia, d-er tinerii ca ei, se puseră vrednicia, d-er tinerii ca ei, se puseră totu unu fecioru și o fată. Lângă Brândușa încă se puse unu fecioru de împăratu, frumosu numai ca elu, cu numele Busuioču. Cum stau ei și se ospëtau, mai mâncau, mai glumiau, ca tinerii, numai băgară de sēmă, că o păreche de tineri streini, unu fecioru și o fată, nu-și mai iau ochii de pe ei. Când

băgară una ca asta de sēmă, atâtu Busuioču, cât și Brândușa mai că încreșneră și numai fețe-fețe țipau de necăș, că pe ei îi spioneză streinii acei doi și i-or deochia. D-er eră și veniră în fire, povestiri mai departe, d-er nu așa cu voia bună ca până n'racea, că streinii cei doi totu la ei se uitau.

După cină mai jucară unu jocu două și colu de cătră d-ua se gatară de cale. Surorile Brândușii și cu talu lor, te miră, cum eșiră dela jocu fără Brândușa, că ea bagsēmă povestindu cu drăguțulu ei, încă n'a băgat de sēmă, că ai lor se duoc, destul că când vede că ai lor isu duși, d-er se strezure prin mulțime afară la căruță. D-er când fu afară, numai simți, că nescie brațe tari o ridică de subiori și o repede pe oală, și dute copile. Ea nici nu apucă a striga vai, când și era susu la nori, călare pe un calu nesdravanu și ținută strinsu în brațe de feciorulu celu streinu unde și ameși biata fată și nu mai scia pe ce lume-i.

Și ore cine o furase? Uite cine; feciorul celu frumos, care se v dela

altă mesă totu la ea când vorbea cu Bosuioču el era unu smeul, venise anume la ospet cu soru'sa, elu ca se-și alegă o fată frumoasă, er ea ca se și alegă unu june. Elu, smeulu, făcu durăitura cea mare la mieșul nopții, când sosi, er acum, când a ridicatu pe Brândușa, se întunecase curtea de nime nu mai vedu nimic unu scopot de vreme. Soru-sa smeioa, încă își pusese ochiulu pe unu tineru, pe Bosuioču, d-er nu se putu apropia nici decât de elu să-l rășească, din care pricină se întorse forte supertă cătră casă.

După ce se mai lumina, după ce trecu întunecimea ce o făcuse smeulu, se desmetecară ospeciorii, d-er pe Brândușa nu o aflară nicăiri, nu sciau ce s'a putut întâmpla cu ea, că ei nu vedură când o fură smeulu. Căutatu-o-au ca pe ac, pe totu locul, d-er nu-i, și pace. Acum începură surorile și tată-s'o a plânge și a se dăoli după ea, de gândiai că s'or prăpădi, d-er tôte în zadar; er Bosuioču d-șise: Nu plângeți, că ori imi punu capulu, ori o aduc, de nu vie, măcaru mortă.

Nici nu mai merse Bosuioču r'-

După cum i-se scrie fôiei „Voss. Ztg“ din Paris, afacerea Chadourne este rezolvată. Guvernul bulgar s'a declarat gata a recunoște într'o notă, că a făcut o greșelă atunci, când a dat afară pe diaristul francez Chadourne și totu odată dă expresiune regretelor sale. Guvernul francez, în urma aceasta, va da îndrumări agentului său diplomatic, Lanel, de a pași erăși în legătură cu guvernul bulgar. Prin acesta guvernul francez a primit o meritată satisfacțiune.

Diarul „Köln. Ztg“ desminte sciirea despre retragerea lui Gurco. Din potrivă el nu numai că nu se va retrage, ci într'un viitor războiu european el va fi numit comandant suprem al armatei. Să mai asigură, că generalul Gurco continuă din răspuneri pregătirile militare de războiu. În cercul comandamentului său, dela 1 Ianuarie începând, toate bateriile de câmp sunt mobilizate perfectu. Generalul, ca și Țarul, este foarte încrezător în puterea armatei rusești față cu Germania și Austro-Ungaria.

În zilele trecute s'a întâmplat un mare scandal în camera franceză. A- nume deputatul boulangist Laur, voi să interpeleze pe ministrul de interne Constans, căruia boulangistii nu-i pot erta, că a lucrat în contra lor nimicindu-i politicesce. Mai mult deputații inșe propuseră o moțiune, prin care era să se trecă la ordinea zilei peste interpelarea lui Laur. „La spatetele vôte voesc să se asoundă ministrul Constans, care și așa e destul de înfierat de cătră opiniunea publică“. Constans, auzând aceste se repeđi la deputatul Laur și-i trase acestuia două palme. Se nascu un șgomot mare în cameră. Laur fu împedecat de deputați și de servitorii camerei să sară asupra lui Constans. Mai mult deputați boulangisti fură pălmuiți. Laur părăsi sala, și apoi telegrafă la Bruxelles lui Rochefort, care este șeful boulangistilor, cerându-i sfat, ce să facă. Acesta îi răspunse prin următoarea telegramă: „Francisc Laur, deputat, Paris. Nu se bate niminea cu un hoț, mișel și mojiu. Nici nu-lă dă în judecată, unde nu e dreptate și unde judecătorii sunt numai nisece slugi. Henri Rochefort“. Prin urmare Laur nu se va bate în duel cu Constans, nici nu-lă va pari pe acesta înaintea tribunalului.

SCRILE ȚILEI.

— 11 (23) Ianuarie.

Financiele statului român. Bilanțul statului pe anul financiar 1890/91 arată o prisosință de venite de 8.736 milioane franci. Intre venite figură pozițiunile es-

traordinare în valoare de 2.4 milioane, așa că prisosința reală face 6.3 milioane franci.

Exemplu vrednic de imitat. Din comitatul Solnoc-Dobeca primim următoarea scire îmăbucurătoare: „Poporul român din Arcaia, la sfatul preotului lor Eliă Iuga, în ziua de anul nou, la finea s.-tei liturgii, s'a legat prin jurământ, că în decursul anului 1892 nu voră cerceta de locu birtulă comunală cu scopul de a bé. Pe fețele tuturoră se vedea o mulțumire sufletescă nespuse de mare, în timp ce arândușul jidană era foarte măhnit la auzul acestei sciri.“— Acestă hotărre frumôsă a braului nostru popor din Arcaia nu mai are lipsă de nici o laudă. Fiă încredințați acești Români, că urmând hotărrii, ce și-au luat, nu numai că vor înainta moralicesce și materialicesce, ci se vor bucura și de o cinste mai mare înaintea lumii și vor simți în sufletele lor o mulțumire, care numai ômenilor curății de patimi le este rânduită.

Esposiția internațională în Viena. Comitetul central al reuniunii c. și r. de agricultură din Viena, al cărei ședinte este principele Colloredo-Mannsfeld, aduce la cunoștință, că va arangia din 7 până în 11 Septemvre n. c. o esposițiune internațională pentru cultivarea vitelor în Viena. La acestă esposițiune se vor oferi premii și dela stat și dela comuna Viena, dela societatea c. și r. de agricultură și dela alți privați. Asemenea se vor face înlesniri esposanților pe căile ferate, la vămi și la accize. Informațiuni se pot lua la „k. k. Landwirtschafts-Gesellschaft in Wien I, Herrengasse 13.“

„Unicii“ amici ai Țarului. Se scie, că Țarul Rusiei numise odată pe principele de Montenegro „unicul“ său amic. Acum cu ocasiunea banchetului de anul nou, dat în localul ambasadei rusești din Constantinople, a toasat ambasadorul rusest, Nelidoff, pentru principele de Montenegro și pentru regele Serbiei, ca pentru „unicii“ amici ai Rusiei. Prin urmare Țarul are numai acești doi amici.

Scire polițienescă. Eri înainte de amiazi a pătruns un glonț de pușcă, sistem Mannlicher, în spitalul civil de aici. Glonțul trecu prin ferestra unui coridor din etagiul înteu și isbi apoi în ferestra camerei Nr. 9, unde cădu la pământ, perđându-și puterea. El afară de ori ce indoielă, că glonțul a venit dela loclul de țință al militarilor (lângă Sprengiu), căpitanul orașului în unire

cu comanda militară a pieții a întreprins pașii necesari pentru delăturarea astorfelului de inconveniențe.

Camera italiană a primit într'o ședință secretă cu 177 contra 66 voturi, tratatele comerciale cu Germania și cu Austria.

Școlă închisă. Clasa a opta dela școlă evangelică de fetițe din Sibiu s'a închis până la 3 Februarie, din causă, că cea mai mare parte din eleve sunt bolnave.

Rară fenomen meteorologic. Cetim în „Gazeta Dobrogei“ din Constanța, că în sera a doua di de anul nou 1892, pe la ôrele opt și un sfert, pe timpul unei ploii ca de primăveră, a fulgerat și tunat pe mare, în direcția Constantinopolului. S'au văduț, cinci șese fulgurații, căra urmă un lung tunet. Constanțenii nu-și aducă aminte a mai fi văduț așa ceva în mijlocul iernei. În ori ce casă fenomenul e rar de tot și n'a lipsit a fi viu comentat de superștițioși.

Consiliul federativ al Elveției a primit cu unanimitate proiectul de lege privitor la estradarea criminalilor politici.

Catastrofa dela Tiflis. În catastrofa dela Boboteză din Tiflis sunt 73 de inecați; 40 de persoane au scăpat; numărul răniților nu este cunoscut încă. Tote victimele, sunt Armeni: nici un popă nu a fost rănit. Podul care s'a dărimat era construit de un preot armean; populația cere ca el să fi aspru pedesit. Mulțimea s'a îngrădit de mai multe ori înaintea casei episcopului armean și a încercat să pătrundă, dără fost împedecat de poliție; mulțimea a spart geamurile ferestrelor.

Exploatarea miseriei. A circulat șgomotul, zilele trecute, în cartierele populare ale Romei, că un bogat senior murind, lasă trei milioane de franci pentru a se împărți la săraci. Acest șgomot se acredită așa de bine încât chestura a primit 4000 de cereri de ajutor. S'au făcut cercetări pentru a se descoperi autorul acestei glume de prost gust și s'a aflat, că erau scriitorii publici, cari au câștigat sume destule de bune, scriind acele 4000 de petiții.

400.000 lire defraudate. Notarul din Veneția (Italia) Dr. Angeli a fugit cu o sumă de 400.000 lire. Sensațiunea printre locuitorii e mare.

O nouă invențiune a lui Edison. Vestitul inventator Edison se ocupă acum cu o nouă invențiune, prin care va fi posibil unei garnisoni mică a unei fortărețe, să nimească pe dușmanul năvalitor prin rađe de apă electrică.

D'ale anarhiștilor ruși. Se telegrafă din Varșovia, că în ziua de 4 Ianuarie poliția surprindă o întrunire secretă de anarhiști într'o mahala a Varșoviei, o încăerare săngerôsă s'a produs între agenți și anarhiști. Sunt 15 prinși, ér ceilalți au isbutit să scape.

Reuniunea pompierilor voluntari din opidul Blașiu invită la balul, ce-lă va arangia Sâmbătă în 30 Ianuarie n. c. în sala dela „Univers“. Prețul întrării: de familiă 2 fl., de persoană 1 fl. Inceputul la 7^{1/2} ore sera.

Necrolog. Învețatorul dela școlă română din Preșmeru, George Șurar, a răposat la 4 Ianuarie v. c. — Irma Margareta Lemeny n. Cabdeo, soția d-lui preot neordinat Iosif Lemeny din Bonțu, în urma unui morb după nascere, agravat prin influență a răposat la 17 Ianuarie n. c. în anul al 22-lea al etății și primul al fericitei sale căsătorii. — Dumneșeu să-i odihnescă în pace!

Vocea unui plugar român.

Din incidentul Sfințelor prasnice ale Nascerei Dmnilui, Anului nou și Bobotezei, badea Vasile Văideanu din Romosu ne trimite un articol, pe care ne rógă a-l „espeda“ în „Gazeta Transilvaniei“ fără amânare.

În partea întâi a articolului, badea Vasile arată pe rând înșemnătatea celor trei prasnice; arată, cum Christos, fiul lui Dumneșeu, la apa Iordanului „a șters zăpșul cel făcut între Adam și diavolul“ și pe ômeni i-a curățit de păcatul strămoșesc, făcându-i pe toți frați. Apoi continuă așa:

Însă durere, căci vedem, că astăzi cu totul este schimbat. Căci mai marii nostri nu vreu să și gândescă la aoea, ca să ne libereze și națiunea noastră română; ei nu se gândesc la egala îndreptare și așa-dără astăzi tote ni-le-au retras. Densii vreu să fim frați, dăr frățietate cum? Fără omenie? Aoesta nu-i frățietate adevărată! De-ar fi doi frați de un sânge și unul ar pofti să fi numai singur stăpân peste totă averea părintescă, ôre dreptate va fi atuncia și pută-s'ar să se mai numescă el frate cu celalalt?

Așa-dără, d'loru Maghiari, decă v'ar

casă, oi luă un cal dela trăsură, se sui pe el și hai la drum! Nemăncat și nebut a mers o di de veră, de dimință până'n séră; când era pe înșerate ajunse la o margine de pădure, unde era o cășcioră. Obosit și flământ, cum era, se ruga de stăpânii cășciorei să-lă găzduescă peste nôpte, că are cu ce le plăti, dăr mieđu de merinde pentru el ori fir de nutreț pentru calu nu are. Gazdele casei erau nescari creștin de tréb și ômeni de omenă, decil lă lăsară bucuroși, nu pentru plăta doră, ci pentru facere de bine, că-i pomănă să scoutesc pe cei streini și să sature pe cei flământ. Băgară dără calul lui Busuiocă în poiată și-i dădură ierbă verde din grădină de gândea-i că-i mêtasă, ér pe Busuiocă îl puseră cu ei la mėsă și lă ospetară cu ce li-a rânduit Dumneșeu. Cinându, ca ômenii, întrebară pe Busuiocă în ce cale a plecat? Ér el lă spusă din fir în peru tote ceea ce le avea la inimă.

Atunci stăpânul casei, după ce clăti din cap, duse: în mare lemnu și-i implantă șecura, voinice! Vădu, că ești sdreven și voinică, vădu că ai

inimă de Român, dăr temu-mă, că-i păți-o ca și alți voinici, cari mai cutezară a trece în țera smeilor. Nu-i vorbă, drumul nu l'ai rătăcit; numai asta-i calea cea mai ôblă până'n țera smeilor, tocmă fiind că-i calea ôbiam te duce mai iute la perire și o fi pe cat de voinică ca tine să pieră fără vreme. Mai bine întörn-te, fătul meu, de unde ai plecat, că mai sunt ele feten lume, și-i găsă una pôte mai frumôsă, decât ceea ce și-o furară balele de smei.

Așa grăi omul, dăr Bosuioacă spusă verde'n buze, că ori află pe Brândușa, ori își pune capul. Atunci duse omul, decă-i lucrul chiar într'atata, mâne plcă desu de dimință și cu ajutorul lui Dumneșeu vei ajunge până pe'nșerate la Baba Cremenea, aoea este cea mai vestită fermecătoare din lume, de te vei sci pune cu frumușelul pe lângă ea, mai de-i vei da și ceva cinste, mi-ră-te de nu-ți va folosi ceva, că nu-i atât de rea, pe cât se vede de hidă, numai să o scie omul lăz cu frumușelul; eu o cunosc și de n'ăși avé mâne de mersu la târgu, așa merge să pun și

eu o vorbă bună pentru tine, că-mi e milă de tinerețele tale, să le ciunte mișei de smei.

După cină se culcară și adormiră toți, ér când se mijia de ziua, Busuioacă fu în talpi, multămi gazdelor de buna primire și hai la drum, după ce și făcu trei cruci, ca creștinii cei buni. Calul fiind bine hrănit, dimineța frumôsă, merșeră ca vntul, cât colo pe la ojină era la casa babei, unde trase oblu în curte și legă calul de gard. Când dă să între în lăuntru numai vede eșindu-i înainte o babă strimbă ca o șecere, bėtrănă, de când lumea, și hidă Dòmne, de ciuna că-i ciună, dăr e rujă pe lângă Cremenea. Cum o vede Busuioacă, îndată și ia pělăria și-i dete binețe cum sciu el mai frumosu, ba și mâna i-o sărută, deși era rece ca un șerpe și uscată ca un gâteju. — Să trăiesci, voinice, îi duse baba, hai în lăuntru, și-mi spune, ce vnturi te poartă p'aci, că sciu, că numai de flori de cucu n'ai bătut atata cale, nici n'ai venit să mă veđ de frumôsă.

Și întră Bosuioacă în lăuntru, adecă acolo află o fată de par' că-i vinea cu-

noscută, frumôsă fată și sdreven și ei ea se uita lungu la el, ca și când l'ar cunosc. Dăr după ce întră în lăuntru, nu multu stetu fata aci, ci și luă rămasă bun dela babă, ér baba o petrecu până' afară în poartă, unde mai stetură o leacă de vorbă, ca muierile, apoi fata se duse în trėba ei, ér baba întră în lăuntru la Bosuioacă:

— Ei, acum să-mi spui voinice, ce vnturi te poartă pe aci?

— D'apoi, uite mătușă, așa am pătit, că un căne de smeu m'a furat drăguța chiar când eșiam dela un ospetu; numai vădurăm, că se întinecă și când se desbesnă ea nu era nicăiri de par că o înghiți pământul; am plecat, dăr voiu da de ea, să o aducă vie, sêu môtă, dăr la smeu nu o lasă.

— Ei, dragul meu, în grea cale ai pornit, dăr vădu, că ești om, nu tuță, și-oiu mai ajuta și eu și tu mai ajuta și Dumneșeu și dără-dără îi scăpa, după cum și ai pus gândulu; dăr eu totuși mai tare așa sta să te întorci de unde ai venit, că în mare lemnu și-i înșestat șecura, și-or pune multe is-

plăcé să fii frați cu noi, nu ne călcați libertatea, căci frățietatea cu libertatea la olaltă sunt surorî bune. Așa-déră slobođiți-ne libertatea, pentru-că noi nu cerem bogăitate, ci numai libertate și dreptate.

Multă mă miră, că ce pôte fi de nu lasă Maghiarii, ca și limba noastră română să aibă valoare în ori ce carte, ce ne vine dela deregătorii mai înalte, ca să putem și noi economii ceteri; ba ce e mai mult, oprescu și pe notarii nostri români sub pedepsă, ca nici de cum să nu scrie nici în pașaporte românece.

O, ce obrăsnicoș! Sermane Române, cu greu îți este a trăi, pentru-că nescindă limba maghiară, ești silită ca să te rogî de alții să-ți cetescă pașaportul și alte scrisori, că altmintrelea poți să iai oi în loc de boi. Vedeți ce dreptate?

Că sciută este, că domni fără de economî mor de fôme. Cum déră, că pe noi economii ne apasă jugul mai greu, — au nu-și aducă aminte, că și noi suntem omeni?

S'a închisă dieta, Maghiarii se svircolescă ca pesceale afară din apă, ca să pôte reeși cu deputații pe voia lor. Dér ar fi mai bine, decât s'ar svircoli pentru egala libertate și dreptate, apoi frățietate.

Românilorî inteligenți! Nu vă lenevireți, ci vă luptați cu inimă dreptate și libertate, căci numai după ostenelă pôte să-și capețe omul plata!

Noi economii, fiind-că lucrăm totă la aeră liberă în câmp, avem o inimă rece, va să dică ună ouragiu, încâtă de amă avă învățatură mare, amă străbate până la mai marii nostri și i-amă face să ne dea libertate:

Căci Românilorî cu isteție pentru-o sută să
[nu-lă dai,
Căci vedându ursôica vie, nu strigă de
[frica „vai!”
Așa-déră deșteptă-te, Române, nu durmi, ci te scolă și te luptă, ca să slobođă libertatea, să se unescă cu dreptatea.

Dée Dumneșeu, ca să putem reeși și noi la lumină...
Rămân de binevoitorî
R o m o ș ă , 3 Ianuarie 1892.

Altă D-Vostră
Vasilie Vaideanu,
economî.

Correspondența „Gaz. Trans.

Setașiu, Ian. 1892.

On. D-le Redactorî! Necsitata înfințării grânelorî bisericescî-scolare nu arare-ori s'a arătăt în colonele acestui prețuită diară, susținându-se sus și tare urgenta necesitate a înfințării lor, ca a unai mijlocî potrivit, pentru-ca de-o parte din acelea să se pôte ajutara poporul în casurî de lipsă și nevoie, scăpându-l de

cămătaria jidovescă, ér de altă parte, pentru-ca din ele să se acopere unele spece bisericescî și șolare, ba să se solvească chiar și léfa învățatorescă etc.

Unde poporul a avut preoți și învățatorî, ori alți fruntași cu tragere de inimă, pentru elî încă de de multă s'au și înfințăt asemeni grânare și astăđi poporul se bucură de mari ajutore și strălucite rezultate.

Ună astfelu de rezultată neașteptată dobândit în timp scurt prin grânarî bisericescî am vedūt în comuna Bănișorî, aprôpe de Crasna, unde în curtea casei parochiale se află ună edificiu nou, numit: „Grânarul bisericescî-scolar al parochiei gr. cat. din Bănișorî”.

În acestă grânară se află acum 1200 merțe mari de grăunțe, grău și mălaiu.

Inceputul pentru acestă grânară s'a făcut în an. 1886, și astăđi după o economisire conșciunțosă de 5 ani, a crescut la ună rezultată neașteptată.

Meritul înfințării acestui grânară bisericescî-scolar din Bănișorî este al d-lui preotă-protopopî Ioană Moldovană, care ca ună conducătoră pricepută, zelosă și iubitoră de binele poporului s'eu, a intrăt în dragoste și încrederea poporului, pe care îl pôte conduce la realizarea ori cărui lucru bun în favorul școlei și ală bisericei sale.

După cum s'a exprimat d-lă protopopî I. Moldovană, nu peste mult, din interesele acestui grânară, se va solvi întregă léfa învățatorescă de 300 fl.

Mi-am ținut de datorință a aduce la cunoscință publică aceste lucrurî, ca prin acestă să se stîrnescă câtă de în grabă voia și îndemnul tuturor preoților și învățatorilor noștri pentru a înfința câtă mai în grabă astfelu de grânară folositoră în toțe comunele sălăgene.

Bungărdeanulă.

Petrecerî și producțiuni.

Janova, 26 Decemvre v. 1891.

Stimate D le Redactorî! Venimă noi, corul din Janova, a ne adresa cătră prețuită fôia „Gazeta Transilvaniei” cu următoarele:

Diua de 26 Decemvre a fostă o ăi de bucură, că s'au născută pruncî din Feciora curată. Dér mai mare ni-au fostă nouă coriștilorî bucuria, când s'au celebrată sânta liturgiă. Doi preoți îmbracăți în ornată au celebrată liturgiă și corul nostru, sub conducerea vice-președintelui coralî și totdeodată și vicejude din locă, Georgiu Uroș, la care acestă bravă jude numai de trei sâptemânî se ocupă cu învățarea de note și flaută, dér în cea mai bună rânduielă a

conduș corul nostru. Acestă bravă conducătoră merită laudă.

Infințarea corului, Domnule Redactorî, nu e de acum, ci e de trei ani. Însă lucru trist, până acum corul nostru a fostă conduș, de bravul nostru învățatoră Eftimiu Milosavă. Dér acestă bravă învățatoră au părăsită comuna noastră și s'au mutată ca învățatorî în Checî-română (comitatul Torontală). Rămânendu corul nostru fără conducătoră, vice-președintele G. Uroș a chiămată corul la o ședință pentru aducerea unai conducătoră, ca acelă conducătoră să învețe nisce coriști de ai noștri, ca să pôte conduce corul.

Ședința au și hotărîtă să aducă unul după cum s'au și aduș ună bravă conducătoră din Budinți, Dimitrie Mihă, la stăruința cărui 6 coriști de-ai noștri au deprinsă forțe bine. Însă în ăia Nașterii, celă mai vechiu de ani, Georgiu Uroș, au conduș corul nostru în sânta biserică.

Așa-dér, Domnule Redactorî, noi corul din Janova ne rugămă, ca să faceți locă și rugărei aceste a noastre în organul celă mai răspândit, „Gazeta Transilvaniei”, însă să le publicați în unul din numerile de Duminecă.

Ai Dumnia-vostră binevoitorî coriști:
Dimitrie Stanică, Dimitrie Uroș, Ioană Peliță, Vicenție Seculic, Traiană Mișelă, Ioană Viculic, Ioană Mariană, Dimitrie Păcurariu și mai mulți, 40 la număr.

Stim. D-le Redactorî! În 29 Decemvre 1891, inteligența română din Hermană, a arangiată o producțiune declamatorică-musicală împreună cu petrecere socială, în scopul înfințării unai foudă pentru susținerea unai coră vocală romană în Hermană.

Producțiunea s'a deschisă print'ună cuvântă insuflețitoră ală parochului local, arătându însemnătatea acestoră producțiuni pentru tineretea romană rurală și peste totă rezultatele folositoare pentru poporul nostru românesc. După acestă a urmată executarea punctelor din programul producțiunei cu concursul deosebit ală învățatorului dirigente local, ca conducătorul corului, precum și ală altor tineri și tinere române din locă.

Câtă pentru reușită lăsămă la aprediarea stimabilului publică asistentă, care a fostă preste așteptare numerosă și în mare parte alesă. Astfelă amă avută onore a vedă întregă inteligență sășescă din locă, în frunte cu venerabilul d-nă Friederich Haupt, preotă ev. luteran în Hermană și decană, apoi preoți și învățatorî români de prin împrejurime și alte persoane onorabile, chiar și din Brașov.

Ne simțim în plăcută pozițiune a

aduce stimabilului publică asistentă și pe acestă cale adınca noastră mulțămă și tot-deodată a arăta succumul materială, destulă de măgulitoră pentru inițiatorii acesteî întreprinderi.

Venitul brută s'era la casă a fostă de 93 fl. 60 cr., în care sumă se cuprindă și suprasolventile incurse dela următorii d-ni participanți: Victoră Popea preotă în Satu-lungă 1 fl., Nicolae Puiană, preotă în Doboli 1 fl., Ioană Găvrăș, notară în Satu-lungă 1 fl., Ioană Mandai din Satu-lungă 1 fl., Daniilă Cojocară, preotă în Teliu 50 cr. George Dogariu, parochă în Marcoș 50 cr., Mihailă Neguș, negustoră în Marcoș 50 cr.

Au mai incurș din afară oferte marimose dela următorii P. T. d-ni: Evds d-nă Ioană Petrică protop. în Brașov 1 fl; Ioană Prișou, diaconă în Brașov 1 fl; Toma Frateș, preotă în Bacăfalău 1 fl; N. N. din Brașov 2 fl; Ioană Maximiliană sen. parochă în Stupinile-Brașovului 1 fl. și Ioană Maximiliană junioră. capelană și învățatoră totă acolo 1 fl.

Acestoră domni suprasolventi și oferenți li-se exprimă specială și pe acestă cale cea mai sinceră și adınca mulțămă.

Din venitul totală de 100 fl. 60 cr., substragându-se speșele de 54 fl. 70 cr., rezultă ună venită curată de 45 fl. 90 cr., care sumă, conformă mențiunei sale, s'a depusă spre fructificare sub îngrijirea organismului administrativă ală averei bisericei române din comuna noastră Hermană.

Dée bunul Dumneșeu, ca și în viitoru, la asemenea întreprinderi pentru binele poporului nostru și în specială pentru perfecțiunea tinerimeî noastre, — să putem constata asemeni rezultate mulțumitoră.

Pentru comitetulă arangiatoră.
Alexandru Dogariu, Davidă Popă,
parochă ca președ. inv. dirig ca not.
Andreiu Nană.
înv. ca casară.

Biserica-ală, Ianuarie 1892.

Stimate d le Redactorî! În s'era de Sf. Vasile (1 Ianuarie 1892) Reuniunea romană de cântări de aici a arangiată o frumoșă petrecere cu ună programă forțe variată.

Sala localității reuniunei de cântări germane era plină de ună distinsă publică din toțe clasele societății din orașul nostru. Inteligența română era bine reprezentată. Printre notabilitățile străine am vedūt și pe d-lă generală de brigadă br. de Vanisch, cu soția și ficele sale, colonelulă Halavanya în fruntea corpului ofiterescă dela regimentulă 43 de infanteriă, oficerii dela batalionulă reg. 83, dislocată aici, apoi alte notabilități civile.

pite în cale și de nu-i fi totă cu ochii patru, nu o să scapi.

— Ajută-mă mătușă ce poți și m'oi mai ajuta și eu și mai multă m'a ajuta Dumneșeu sfântulă, care scie, că nu umblu cu strîmbătate, ér pentru ajutorulă dumitate bine și-oi plăti, dér mai frumoș și-oi mulțăm.

Când ađi baba de plată bună, nu-mai decâtă aruncă cărțile și bobii și făcă oâte vrăjiturî scia, apoi legă calulă voinicului cu nisce rădœoini fermecate și dișe lui Bosuioă: Acum poți pleca într'ună norocă, calulă de rușine nu te-a lăsa, dér éta-ți spună: fi omă! A-cuș vei ajunge la podulă celă de fier, care duce în țera smeiloră, nu cumva să atingă calulă cu copita în podă, că atunci acolo rămâneți amœdoi morți; dintr'o sărită să fie dincolo de podă, apoi — fi cu minte.

Bosuioă plăti babei ună pumnă de galbini, apoi își luă rămasă bună dela ea, încâlcea calulă și dute băiete!

Când se apropia de podulă smeiloră, numai odată strînge calulă în piuteni și sbură ca o rândunică peste elă, apoi merseră în trapulă celă lină îna-

inte prin țera smeiloră, uitându-se cu băgare de sémă în toțe părțile.

Intr'o depărtare mare vedă Bosuioă o cetate câtă ună munte. Acolo voră fi ședându smei, gândi Bosuioă, și țină așa într'acolo. Când era aprôpe de cetate, vedă pe o costă o turmă de capre și o fată frumoșă păstorindule. Fata sta în bêtă aprôpe de drumă și Bosuioă îi dădă binețe, ca omeni: — Bună ăia, draguță! Ér fata încă-i răspunde frumoș, cum soiu fetele: — Bună să fiie inima, voinice! Și se mira Bosuioă, de unde cunôșce elă pe fata asta, că bine vedea, că o cunôșce, și-i cunôșce și graiulă, dér nu dișe nimic. Și se mira și fata, că de unde cunôșce pe Bosuioă, nu vrea să-și credă ochiloră, nu putea crede să fiă acela, pe care cerea dela baba Cremenea să i-lă aducă, credea, că numai sémă cu elă. Apoi întrebă pe Bosuioă: — Unde umblă p'aci voinice, că p'aci rară se vede câte ună omă pământeană, și care vine nu se prea întörnă, p'aci li rămână ciolanele. — Am venită, draguță, să mă bagă slugă, dora m'a băga domnulă cela, ce șede în curțile celea mari.

Bucuria fetei, când ađi, că s'ar băga slugă, că ea era chiar sora smelui, ea îlă ochise la ospetă, ea fusese în ceea ăi la baba Cremenea să i-lă aducă cu farmede, și acum credea, că farmede babei l'au aduș în cursa ei. Deci răspunde lui Bosuioă: — Tocmai în bună timpă ai nimerită, că n'avemă pœcurară la capre și uite eu trebuie să umblu cu ele; rămăi la noi, că și-a fi bine, eu suntă soră la domnulă curțiloră slora, că elă este împêratulă smeiloră. Îi mai spuse fata, că frate-s'ô nu-i acasă, dér în scurtă vreme va sosi, peste două-trei ăile.

Așa rămase Bosuioă slugă la smeu, adică pœcurară la caprele lui, ăia umbra la capre, dér nu singură, ci totă cu Mărășia, adică cu sora smelui, că așa-i era numele fetei, și totă ăia povestiau de dragoste. Elă se facea că-i place de ea, ér ea-i spuse totă ce au ei, totă ce pôte frate-s'ô și-i spuse și despre Brândușă, că-i la ei închisă, că frate-s'ô o furase dela ună ospetă.

Acum era Bosuioă încredințătă că se află aprôpe de iubita lui, dér nu scia cum ar duce-o îndêretă, ca nu cumva

să-și pună capulă. Deci se puse a se face că nici de nume nu i-a ađită și totă cu binișorulă o lua pe fata de smeu. Odată, într'o ăi, dișe cătră ea: Dragă stăpănă, trebuie să mergă să-mi caută altă stăpănu, că vedă, că fratele dumi-tale nu mai vine, să vedă, voesce-mă ori ba, și să vedă, ce simbră-mi pôte da, că eu suntă fecioră s'racă, fără simbră nu potă slugi.

Atunci fata se supără grozavă și prinse a plângeră și a dișe cătră Bosuioă: Nu merge nicăiri, dragulă meu, că aci, numai de voescă, poți să fi stăpănă în curțile aceste, că eu am parte la ele ca și frate-m'ô, érmie mi-e dragă de tine și vréu să-mi fi soț pe totă vieță.

— Décă și eu așa voi, stăpănă draga mea, numai câtă e lucrulă tare cu anevoiă, că dumniata ești stăpăna și fată de craiu, ér eu suntă ună slugă s'erântocă, venită din altă lume.

— Nu face nimica, dragulă meu, că eu te făcă domni și stăpănu, te îmbracă în haine pompoșe și facemă o nuntă câtă să se ducă vesteă și povesteă.

— Că bine ar fi, dișe Bosuioă, nu-

Punotele din programă au fost bine executate. Opereta „Crainu nou” de V. Alexandri, musica de C. Porumbescu, a reușit de minune. Ea a fost reprezentată de toți membrii reuniunii de cântări, împreună cu un cor de dame sub conducerea măestrului de cor Greipel.

Rolul lui Moșu Corbu, l'a jucat escelent d-lu Zosim Butnariu, învăț. la școlile centrale române din Brașov, care anume a fost invitat aici pentru reprezentarea acestui rol. D-sa era cunoscut din partea unor membri de aici încă de când s'a jucat această piesă în Brașov, cu ocazia adunării Asociației transilvane, când d-lu Butnariu deasemenea a figurat în rolul lui „Moșu Corbu”. Ni-a făcut o impresie deosebită plăcută d-lu Zosim Butnariu, care nu s'a dat înapoi dela o călătorie atât de grea și lungă, dela Brașov până la Biserica-albă, pentru ca să contribuie și d-sa la reușita piesei.

Costumele naționale ale corului de dame șhinteau de fluturei de aur și de pantlief tricolore. D-șora Maria Wunder (Anica) și-a jucat minunat rolul ei; asemenea și Leopoldina Truxes (Dochița) a fost încântătoare în costum și în joc, vocea ei melodioasă a fost desu aplaudată.

Celelalte puncte din programă, ca „Chinezii”, cor bărătesc, și „Estudiantina Espagniola” (studenții Spaniol) au fost bine executate.

Președintele reuniunii, d-lu avocat Ioan Roșiu, a dezvoltat o deosebită activitate, dându-și totă silința, ca această petrecere să reușescă pe deplin, ceea ce i-a și succedut; publicul a fost încântat.

La 1 oră după miezul nopții s'a început dansul, care a durat până către 6 ore dimineața.

Publicul de alte naționalități încă a fost pe deplin mulțumit cu această petrecere, dovadă diarele germane din locu „Südungarische Reform” și „Die Nera”, cari în raporte lungi aduc mari elogiuri reuniunii române de cântări, precum și diletanților, cari au contribuit la reușita acestei producțiuni.

N. N.

HIGIENA.

Acoperământul capului.

Acest acoperământ este natural și artificial.

Acoperământul natural al capului este părul. Lungimea și abundența părului la femei este un ornament frumos; la bărbați acestea n'au nici o importanță; din contră, suprimarea lor este un

câștig, căci părul lung și mult cere timp și atenție pentru a fi îngrijit. — Scurtarea părului mai cu seamă este folosită bărbaților prea ocupați.

Din tunderea părului nu trage folose decât curățenia; pretențiunea, cum că tunderea ar face părul să crească lung și să se îndesască n'are înțeles; prin tundere însă părul pare că câștigă în putere și în grosime și recomandățiunea, ca fetele să rețeze vârful coșitelor este bună.

Raderea capului, cu scopul de a opri căderea părului, poate din contră să-l slăbească mai mult.

Părul n'are nevoie, de cât de pieptene și de perie, de aerățiune îndeajuns și din când în când de o spălatură cu săpun.

O pomadă nu este necesară de cât în cazurile extraordinare de rare în care părul ar fi prea uscat.

O perie prea aspră și un pieptene prea desu pot fi cause cari turbură hrănirea părului în rădăcina lui și cari pot contribui la căderea lui.

Obiceiul ce au unele dame de a-și învârti, suci, încreți și părli părul este o cauză puternică, care face să se piardă mult din fire și frumusețea acelei podobe a sexului frumos; căci toate aceste manopere s'gudue părul în implantățiunea lui și-l dispune la cădere.

Coafurile, impletirile părului cele mai simple sunt cele mai igienice pentru păr.

Printre numeroasele cosmetice, pomadele ale părului, ce se trîmbițeză continuu prin gazete și afișuri, cel mai bun este mēduva de oșe de bou amestecat cu oleu de migdale amar. La acest amestec se adaogă, nu însă cu mare folos, tinctura de quinquina și zamă de lămăe.

Tote aceste pomezi, cari, se dice că fac să crească părul chiar la chel, nu sunt de folos, decât celor ce le vëndu.

Cănierea (văpsirea) perului, care este o slabă prefăcătorie a realității, prezintă puțin interes; — trebuie însă a spune, că substanțele acestei prefăcătorii sunt otrăvuri, cari pe lângă, că pot vătăma părul în rădăcină, ele mai pot fi absorbite în sange.

Părul de-almintrelea este supus la multe bōle.

Țeranul ar face un pasu de progresu în igiena corporală, decât

ar îngriji acoperământul natural al capului.

Aceste îngrijiri, cari n'ar costa de cât puțină bună voință, trebuie să consiste în pieptănarea în fiecare dimineață, în tăierea și rotunjirea părului, capului și a barbei, cel puțin la două săptămāni o dată; în raderea barbei în fiecare Sămbătă seara, sau mai bine Duminecă dimineața și în spălarea figurei și a gâtului în apă caldă.

Influența acestor îngrijiri igienice ar deștepta o simțire plăcută în creșterea celui ast-felul îngrijit, și care, în ochi și în fața lui se va arăta prin o viociune și o deșteptăciune, ce un nespelat și un nepeptenat nu este în stare să arate și în fine prin o poftă de a se gândi la lucruri frumoase și la întreprinderi de om bărbat.

Acoperământul artificial al capului este căciula și pălăria. Acest acoperământ este cel mai puțin necesar dintre toate acoperămintele corpului, pentru că capul are acoperământul său natural constituit de păr în mare abundență.

Cu toate acestea sunt regiuni și epoci ale anului în cari trebuie un acoperământ artificial.

În țera noastră sunt asemenea împrejurări: unele geruri, cari fac scrape lemnele și pietrele, și unele călduri ferbinți reclamă un acoperământ al capului — și pentru acesta avem la sexul bărbătesc căciula și pălăria. Căciula pentru iernă mai merge, pentru vară însă ea este un adevărat chin. Cel care o poartă vara este silit să o ridice din când în când, ca să se mai răcorască, s'o pue plecată când într'o parte, când în alta, să-și ștergă desu fruntea de sudore și cu toate acestea de sange prea mult în cap totu nu va fi apărat, urmările prea multului sange în cap sunt: durere de cap, amețelă, uimelă, și cel puțin neplăcere de a lucra bărbătesc.

Pălăria ca acoperișu de vară al capului are conformățiunea scopului ei, însă are defecte în această conformățiune, cari constau în colora ei, care este neagră, din care causă absorbă prea multă căldură, în greutatea prea mare și în forma marginilor ei, cari sunt prea mici și răsfrinte în sus.

Din cauza acestor defecte, pălăria, așa cum o poartă țerani, este un acoperișu de vară al capului defectuos.

Pălăria ar trebui să fie de cu-

lōre deschisă, să fie mai ușor, cu margini mai largi și neresfrinte în sus.

În chipul acesta serviciul ei de apărare în contra arșitei sōrelui va fi mai mare.

Pălăria de pae, cu marginile largi, este cea mai bună pentru vară,

(După „Apărătorul Sântății.”)

ECONOMIA.

Nutrirea vitelor.

Am arătat cu altă ocaziune, că nutrețul cel mai bun și totodată și cel mai ușor de mistuit, este erva. S'a constatat, că o sută chilograme de erbă din luna lui Maiu conține 80 chilograme apă, 8 chilogr. materii zăhăroase, 6 chilogr. materii uscate, 4 chilogr. albumină, seu albușuri, 1 chilogr. grăsime și 1 chilogr. săruri. Când vitele se nutresc cu erbă, cu deosebire primăvera, nu prea beu multă apă, fiindu-că erva crudă, după-cum am văditu, conține apă destulă. Erba crudă e cel mai bun nutreț și pentru vițe, când aceștia încep mai întâi a mânca.

Pe liveziile naturale, unde cresc totu felii de erburi, vitele află un nutreț mai bogat, ca pe cele artificiale, unde de comunu se sēmăna numai un fel de erbă, ca trifoiul, luțerna, măzăricea etc.

Trifoiul, luțerna și napii de zăharu, conțindu multă materie zăhărosă, ajută mai curend la formarea mușchilor, seu a cărnei, decât celelalte nutrețuri.

Intre nutrețurile uscate, cu cari se hrănesc vitele, fēnulu de pe liveziile naturale, ocupă primul loc. Cu cât fēnulu se face mai de timpuriu, prin Junie; cu cât el e ferit mai mult de rouă și de ploie; în fine cu cât liveziile naturale sunt aședate pe locuri mai roditoare, prin Iuliu, cari favorizează mai bine creșterea soiurilor de erbă: cu atât el este mai grasu, mai ușor de mistuit și mai nutritiv.

Unu fēnu bun făcut la timp conține cam 15 la sută materie albuminoasă, 4 la sută grăsime, 10 la sută materie zăhărosă, 5 la sută săruri, 12 la sută apă și 54 la sută materie uscate. Cu cât nutrețul e mai bun, cu atât trebuie mai puțin vitelor, pentru ca să se sature; și din contră, cu cât acela

mai mai este un necăz; fratele dumitale a veni și m'a omori, că i-a spus nevasta despre nunta noastră.

— Ei! ba nu, nu te teme, că când a veni Boloboc, frate-mi-o, tu te cumpanești și-i taie cornulu de după cap, că intr'acela stă totă puterea, er Brândușa, nevasta lui, va fi bună bucurată, că poate scăpa de el, că-i e uritu, ca morțea.

Așa se înțeleșeră ei, și Busuiocu se îmbracă în haine scumpe împărătesc și intră cu Mărsia prin toate odaile și vedu toate bunătățile smeilor, der cu ochii totu după Brândușa oăuta, der nu o putea vedé nicăiri. Vedend elu, că ce caută — nu află, întrebă pe Mărsia: — Scumpa mea mirésă, unde-i nevasta lui Boloboc, ca aș dori tare să o vedu, că de-o fi să am pricină cu frate'o să ne stee intru ajutoru.

Și Mărsia îl duse în odaia, unde era Brândușa închisă și legată în lanțuri, și o deslegă și o lăsă se umble slobodă, der de grăit nu grăia cu ea nici unu cuvēntu, ca să nu se nădășcă Mărsia, că ce gându are.

Apoi încinșeră o nuntă Busuiocu cu

Mărsia, de tinu trei zile, der când se ospētau mai bine, numai aușiră un tunet și o larmă de gândiai, că lumea pierde.

— E aci frate-mi-o, dișe Mărsia; du-te de-i eș înainte în curte.

Și eș Busuiocu înaintea lui în curte, și cum îl zări Boloboc îi dișe:

— Da ce-ți poartă corbi ochii și ciōrele picioarele p'aciu, Busiōce?

— Am venit, cumnate, că dōră am luat pe soru-ta de muiere!

— Luatū, luatū, der gândulu tēu e la Brândușa mea, numai câtū culcă-te p'acea ureche, er fiind-că ai cutezat să intri fără șcierea și invoirea mea aici, de ești voinicu, cum te ții — hai să ne luptăm; de ești unu nimurigu — te durmicu ca pe unu verme. Hai deră și-ți alege!

— Bine, bine, cumnate; mai încetū cu urdă'n Turda și cu cașu'n Făgărașu, că nici tu nu te vești a fi mai voinicu decâtū mine, er decât pacea nu-ți place — hai să ne luptăm; ori în săbii, ori în buzdugane, ori în trântă frățescă — cum vrei?

— Ba în trântă drēptă, pieptū la pieptū, ca voinicū.

Și se apucară la luptă, ca doi urși, nu altmintrelea, și se trântiră și se rēnzoliră, până odată Busuiocu trântese pe Bolobocu și-i taie cornulu din cefă, Atunc Bolobocu a și crepatū, de nici urmă de elu nu s'a mai vedutū. Bucuria Mărsiei când vedu una ca asta, der bucuria scurtă, căci Busuiocu îndat ce omori pe smeu, merse în odaia, unde era închisă Brândușa, și o scoșe să plece. Der Brândușa dișe: oho! frate, că nu-i așa! Noi vomū pleca de plecatū, der cine soie, câtū vomū putē merge cu murgulū tēu; intră în grajdū și ia-ți calulū smeiului celū din fundulū grajdului și cu acela mai cu sporū vomū merge.

Și așa făcu Busuiocu, luă calulū smeiului și se sui pe elu, er alu seu îl dete Brândușei și merseră și merseră până la podulū smeilorū, der ce se vedu, acolo sub podu era mama smeiului și clocoția de mână ca o căldare ce ferbe mai poganū, de abia aștepta să pună mâna pe Busuiocu și pe Brândușa. Atunc dișe calulū, ce era sub Brândușa către stăpăna-sa: Stăpăna, spune stăpănului, să bage paloșulū în cōstele ca-

lui, pe care vine, că acela nu ține cu noi, ci cu smei, și când o fi la podu totu l'a prăbușu, mai bine vē ducū eu pe amēndoi, că acuși suntem în lumea noastră.

Și spuse Brândușa, er Busuiocu odată băgă paloșulū până'n mănunchiu în cōstele calului de se rēsturna într'unu șanțu și rēnceză odată, de veni mama smeiului se vedu ce s'a întâmplatū. Când vedu momărcă pe dobitoculū ei celū dragū svērcolindu-se și bātându-se cu morțea, atâtū se infuriā, de gândiai, că se sōrbă de viu pe Busuiocu, der elu era dincolo de podu, unde smei nu mai au nici o putere.

Ce o fi mai făcutū momărcă nu șciū, șciū atātă, că Busuiocu și cu Brândușa s'au dusă acasă, unde s'au cununat și au făcutū o nuntă, cum n'a fostū multe de când îi lumea. Er după nuntă, Dumneșeu li-a înmulțit rodulū câtū astăzi e plină lumea de busuiocu și de brânduși, cari isū totū copii și nepoții lorū.

I. P. Reteganulū.

... mai rău, cu atât le trebuie mai mult. Astfel cu un chilogram de fân bun se nutrește vita ca și cu 4 kilograme de erbă, seu napi de zahăr, seu ca și cu 3 kilograme de paie de grâu, seu seacă, seu ca și cu 1/2 chilogram orz, ovesu, seu cucuruz. Fânul bun trebuie să aibă miros plăcut, ér firele să fie subțiri și îmbrăcate de frunze. Cu cât fânul este mai gol de frunze, mai sec, cum ar fi pășul de pe deluri bună-ora, cu atât el este mai puțin nutritiv și mai greu de mistuit.

Otava este mai grasă ca fânul, de aceea, ea se dá vitelor de îngreșat și vacilor cu lapte. Fânurile artificiale, cum e luțerna, trifoiul și măzarișca sunt totu așa de bune, ca și cele naturale, decă ele sunt bine uscate și făcute la timp. Fânurile artificiale sunt mai bune la boi și oi, decă la celelalte vite.

Am ținut să arătăm nutrețurile ce mai bune, nutrețuri, cu care hrăvinduse vitele pe timpul ernei, ele nu ar slăbi de loc, ci din contră s'ar mai și îngreșa; fiindcă cei mai mulți dintre economii nostri de vite nu au atâta fân bun, ca să nutrească vitele numai cu de acela, ci ei sunt siliți a recurge și la fân mai rău seu chiar nutreț de paie, așa vom arăta și efectul nutrețurilor din urmă.

Atât fânul, cât și paieile, cu cât se lasă mai mult de se uscă, cu atât își perd din puterea lor nutritivă. Fânul se poate cosi mai totu-deuna până încă e verde; paieile însă trebuie să le lăsam până se uscă, până se coc grăunțele din ele, pentru cari se și cultivă. Din această cauză paieile abia conțin unu la sută grăsime și patru la sută albușuri; ərə restul materii uscate, seu lemnose.

Mulți economii amestecă paieile de grâu seu seacă așa întregi cu fân seu otavă și în modul acesta le dau vitelor; cel mai bun mijloc însă, de a face ore-cum și paieile mai ușore de mistuit, este acela, de a-le tăia mărunt cu o anumită mașină, „de tăiatul paielor,” seu pe un scaun, apoi a-le mesteca cu fân, otavă, napi de zahăr etc. și așa a-le da vitelor de mâncare.

Paiele de ovesu și nemestecate cu fân seu otavă sunt mai nutritive, decă cele de grâu seu seacă, cari neamestecate se întrebuințază mai mult pentru așternut, decătu ca nutreț.

După acestea să vedem, de câte ori trebuie nutrite vitele când sunt puși la ernerat, ca ele să nu slăbescă?

La această întrebare vom răspunde foarte pe scurt: decă nutrim vitele cu fân bun seu otavă, când e ziua mică ajung câte trei mâncări, ərə decă nutrim vitele cu fân mai rău, seu și mai bun, der amestecat cu paie, atunci le trebuie câte patru mâncări. Se înțelege, că la fiă-care mâncare trebuie să le dăm atăta nutreț, până când se satură deplin.

Decă voim, ca vitele să rămână în starea, în care le-am băgat în grajd, atunci trebuie să le dăm după sută de kilograme din greutatea lor, dela 1 1/2—2 kilograme nutreț de întreținere pe zi; ərə când lucrăm cu ele, trebuie să le sporim nutrețul de fie-care de lucru cu un chilogram.

... ame și luti, le trebuie...

bue nutreț de întreținere 12—16 chilogr. și în alte 8 kilograme pentru orele de lucru; atăta nutreț uscat însă nu ar pute consuma, de aceea pe timpul lucrului, afară de nutrețul uscat, trebuie să le mai dăm și grăunțe, seu lături.

Ioan Georgescu.

Din jurul vetrei.

Ghăcitori.

Culese de George T. Bulgărescu dela gara Predeal.

Sicăita vai de ea,
Șede'ntr'un vîrf de nuia.

Stan lungu, tîrgu, virgu,
Stănulăsa
Găunosa.

Dobra subțirica
Umpole putinica.

Patru bată,
Optă opintescu,
Mii și sute se clătesc.

Ștergărelă vîrgatū
Peste culme aruncatū.

Nici mîrtă, nici vie
Numai din cōdă adie.

MULTE ȘI DE TOATE.

Le-a dusu dracul?

În satul Dourgne din Franca de mējă-qi, 6menii așa se vede, că cred mult în superstiția populară „l'a dusu dracul”. Casul 6 urmatoru: Fernin Louis, unu din cei mai cinstiti și mai blānđi locuitori ai satului, are două fete, pe cari și-le crescū într'un institut din Toulouse. Când fetele veniră din institut, tatăl lor nu era îndestulit de locu cu purtarea lor, mai ales, când refuzară cățiva pețitori, deși aceștia erau de cei mai sdraveni băeți din Dourgne. Tatăl lor deci le trimitea mereu la biserică, să se facă blānde și evlaviose, ba el însuși înălța rugăciuni la cer pentru îndreptarea fetelor sale. Cu doi ani înainte una dintre fete dispăru fără de veste. Tatăl ei nu arare-ori dīcea, că „decă fetele alegă pré mult, în fine le „duce dracul”, seu dōră nici chiar lui nu-i voră trebui”. Cum s'a întemplat, cum nu, destul, că lui Fernin i-se născu ideia fixă, că pe fată-sa „a dus' dracul”. Era nemāngăiat și din clipa aceea se ruga și mai mult. Se îmbrāca elegant și punea pe el totu felul de juvaericeale. Într'6 qi dispăru și cealaltă fată, care lāsă 6 scrisore de cuprinsul: Rōgă-te tată și pentru mine, cōci și pe mine m'a dusu dracul? Bietul Fernin desperat s'a pus și mai cu de-adinsul pe post și rugăciune. Nu trecu mult și într'6 sēră cine-va bātū la ușă. Infricat Fernin dādū voie să între streinilor. În oasa lui intrară două pārechii de cāsători. La primul moment Fernin își recunoscu ficele. „Nu ni-a dusu dracul, tată dragă” dīseră ele, „ci ingerii inimilor nōstre”.

Transmiterea desemnurilor prin telegraf.

O curioasă descoperire a fost făcută de unu american, d. Amstutz din Cleveland. E transmiterea desemnurilor prin telegraf. „Revista Universală a nouelor invențiun” îi consacră un interesant articol și crede, că într'un viitor apropiat problema vederei la distanță va fi rezolvată. Ceea ce e sigur, e că de pe acuma se pōte considera cestiunea oa intrată pe o cale practică.

Trageri la sort.

Orașul Viena, 2 Ian. Ser. 446 1089
1363 1520 1536 1713 1950 2104 2309
2413 2552 2720 2727. Tragerea următoare la 1 Aprilie.
Losuri de stată dela 1854, 2 Ian. Ser. 47 219 226 236 240 468 542 554 676 686 724 769 959 975 993 1664 1129 1134 1205 1327 1492 1635 1647 1667 1760 1773 2098 2103 2144 2238 2335 2349 2560 2598 2608 2631 2801 2858 2964 2975 2989 3067 3134 3140 3205 3236 3275 3391 3416 3460 3786 3795 3835 3932 3953 3967. Tragerea următoare la 1 Aprilie.

Losuri de credită din 1858, 2 Ian. Ser. 786 797 1065 1445 1782 2041 2296 2563 2629 2684 2726 2985 3434 3499 3545 3573 3994 4080 4096. Tragerea următoare 2 Mai.

Crucea roș. austr. 2 Ian. 1147/46
1825/47 2482/18 2721/35 3155/9 3245/22
4006/42 5330/18 5610/44 5951/45 6578/5
6844/49 7143/25 7144/50 6491/37 7481/4
7601/44 8016/19 9122/38 9572/8 10415/42
10612/11 10793/8.

In amortisare ser. 2118 2533 4208
5042 6214 6340 7682 7829 10323 10505.
Tragerea următoare la 2 Mai.

Regularea Dunării, 2 Ian. Câștiguri principale: Nr. 40382 cu fl. 80,000, 431.62 cu fl. 24,000, 102,199 cu fl. 10,000 172879 cu flor. 1000, 217,846 cu flor. 5000.

Gerar. Sorele	Căend. Gregorian		Căendarul Julian	
	răsar	apune	răsar	apune
	7.36	4.50	7.35	4.51
Gerar. Sorele	7.36	4.50	7.34	4.53
24 Timoteu	7.33	4.55	27 Ioan Cristostom	7.32
25 Intor lui Saul	7.32	4.57	28 Carol cel mare	7.31
26 Policarp	7.31	4.58	29 Francisc Sal	7.29
27 Ioan Crisostom	7.29	4.59	30 Adelgunda	

Bursa demărfurii din Budapesta dela 20 Ian. n. 1891.

Sămințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu Bănățenesc	80	11.00	11.20
Grâu dela Tisa	80	11.00	11.20
Grâu de Pesta	80	10.00	11.15
Grâu de Alba-regala	80	11.00	11.20
Grâu de Bácska	80	11.00	11.20
Grâu ung. de nord	80	11.00	11.20

Sămințe vechi ori noue	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
			dela	până
Săcară		70-72	10.05	10.30
Orz	nutreț	60-62	6.20	6.50
Orz	de vinars	62.00	6.70	7.15
Orz	de bere	64.00	7.35	8.60
Ovesu		89.41	6.25	6.55
Cucuruz	bănăț.	75	5.65	5.70
Cucuruz	altă soi	78	5.60	5.65
Cucuruz	"	"	"	"
Hirișcă	"	"	6.40	6.60

Tergul de rimatori din Steinbruch. La 18 Ian. n. starea rimatorilor a fost de 181,288 capete, la 19 Ian. au intrat 797 capete și au esit 892 rămânnd la 20 Ian. un număr de 181,198 capete. — Se notez: mară ungurescă veche, grea dela 44 până la 45 — cr. mară ungurescă tineră grea dela 46 — cr. până la 46 1/2 cr., de mijloc dela 45 cr. până la 46 — cr. — ușor dela 42 — cr. până la 44 — cr. — Mară țerănescă grea dela 43 — până la 44 — cr. — de mijloc dela 42 — cr. până la 43 1/2, cr. ușor dela 41 — cr. până la 43 cr. — Mară de România Băkonj de grea dela — cr. până la — cr. transito mijloc grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușor dela — cr. până la — cr. transito dto teposă grea dela — cr. până la — cr. transito mijloc dela — cr. până la — cr. Mară sərbescă grea dela 43—44 cr. transito, mijloc grea dela 42—43 cr. transito ușor dela 41—42 cr. Porci îngrășati de unu an dela — cr. până la — cr., îngrășati cu cucuruz dela — cr. până la — cr., îngrășati cu ghindă dela — cr. până la — cr. Cântărit la gară cu 4/2.

Bursa din Bucuresci din 20 Ian. n.

Valori	%	Conto
Rentă română perpetuă 1875	5 1/2	100.00
Rentă română amortisabilă	5 1/2	98.3/4
dto	4 1/2	83.1/4
Renta rom. (rurale convertite)	6 1/2	101.1/4
Oblig. de stată C. F. Române	6 1/2	—
idem idem	4 1/2	—
Imprumulul Openheim 1866	8 1/2	—
Imprumulul Oraș. Bucuresci	5 1/2	—
idem idem din 1884	5 1/2	92.1/2
idem idem din 1890	5 1/2	93.1/4
Impr. or. B. cu prime Loz. fr. 20	7 1/2	—
Credit fonciar rural	5 1/2	97.3/4
idem idem	7 1/2	102.1/2
Credit Fonc. Urb. din Bucuresci	6 1/2	102.00
idem idem	5 1/2	92.1/2
idem idem	5 1/2	88.00
Credit Fonc. Urban din Iași	10 fr	277.00
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	V.N.	—
Banca Națion. ult. div. 88.	500	658.00
Dacia-România ult. div. 80 lei	200	—
Nационала de asig. ult. div. 82 lei	200	—
Banca Rom. ult. div. fr. 15.	500	—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 5 l.	250	—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 80	260	—
Soc. Rom. de Hărtie ult.	100	—
Soc. de Reas. ult. div. 15 l. aur	200	—
Societ. de Constr. ult. div.	—	—
Societ. de Hărtie ult. div.	—	—
Agio în Bursa	—	—
Rubla de hărtie	—	—
Banca Națion. a României	500	—
Scmpt.	5 1/2	—
Avansuri pe efecte	6 1/2	—
vansuri pe Lingouri	6 1/2	—

Prețurile cerealelor din piața Brșov. din 22 Ianuar 1892.

Măsura și greutatea	Calitatea.	Valuta autria.	
		fl.	cr.
1 H. -L.			
"	Grâu { cel mai frumos	8	40
	Grâu { mijlociu	8	—
"	Grâu { mai slab.	7	50
	Grâu mestecat	5	40
"	Săcară { frumose	6	—
	Săcară { mijlocie	5	80
"	Orz { frumos	5	—
	Orz { mijlociu	4	80
"	Ovesu { frumos	2	80
	Ovesu { mijlociu	2	60
"	Cucuruz	4	20
"	Mălaiu	3	60
"	Mazere	10	—
"	Linte	15	—
"	Fasole	5	—
"	Sēmēnță de in	10	—
"	Sēmēnță de cânepă	4	80
"	Cartofi	1	40
"	Măzarișca	—	—
1 kilă	Carnea de vită	—	48
"	Carnea de porc	—	48
"	Carnea de berbec	—	28
100 kile	Seu de vită { prospetă	23	—
	Seu de vită { topită	33	—

Cursulu pleței Brșov

din 25 Ianuarie st. n. 1892
 Bancnote romănescă Cump. 9.80 Vēnd. 9.94
Argint românesc " 9.20 " 9.25
Napoleon-d'ori " 9.32 " 9.27
Lire turcesci " 10.58 " 10.63
Imperial " 9.58 " 9.68
"albini " 5.45 " 5.50
Măle rusesci " 114. " 115.00
Mărc germane 57.50 " 57.98
Discontul 6—8% pe an.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Matoru.

200 OI

marī, tinere și bune vinde d-lū Moise Georgescu din Satulungū. Doritorii de a cumpăra să se adreseze la d-nul Stanū Rosculețū în Satulungū No. 1318.

754,1—1.

ANUNCIU.

La subscribul se află haine de căluseri pentru deuce persoane. Acestea se dau spre întrebuințare pe lângă o taxă anumită. Se pot comanda și haine nouă în terminu corăspundătoru.

Orăstia, în 5 Ianuarie 1892.

Ioană Lazăroiu m. p., comerciantu.

745,3—3.

Gestreifte und karrirte

Seidenstoffe, Louisine — Foulards — Surah — Taffetas — Merveilleux etc. — von 45 kr. bis fl. 3.85 per Meter

DE ESARENDATU.

În comuna Caianelu de sus, 10 minute departe de Băița, am două localități de cărciume: una e în drumul țerei, ă cealaltă în comună, lângă stabilimentul minerilor (baiășagă).

Localitatea din drumul țerei e împărțită în două apartamente pentru cărciumă, e împreună cu o măcelărie, o brutărie (pecărie) și o bătărie (spețărie), cu dreptul de vânderea țăbaculu și a sării, dimpreună cu alte mărfuri trebuincioase pentru popor.

Cărciumele și bolta suntă provădute cu obiectele recerute.

E de observatū, că aci se află un mare stabilimentu pentru minerii; cu mașinării pentru scătarea aurulu. Frecuență mare, totă împrejurimea provădută cu mine de aur.

Escelentū locu pentru negoțu (afacerii). Silitu a mă retrace din cauza bătănețelor, le dau tôte acestea în arendă pe anii mai mulți, orii mai puțin.

A se adresa prin poștă, orii în persoană, la subscribulu proprietarū în Băița (lângă Deva)

Georgiu Bardosi magistru postalū.

752,3—2.

Pentru cărciumeri și neguțatori.

Pentru cărciumeri și neguțatori.

Dela comitetul centralu electoralu alu comitatulu Brașovū.

Nr. 5—1892

751,3—3

PUBLICAȚIUNE

Deorece Maiestatea Sa c. și r. apost. a binevoitū a conchema cu prea înaltul rescriptū din 5 Ianuarie a. c. dieta viitoare pe 1892—1897 pe 18 Februarie a. c. și deorece Escelența sa d-lū ministru de interne prin emisulū din 5 Ianuarie a. c. Nr. 432—I ca terminu pentru alegerile dietalu comune, a hotărît unu terminu de 10 zile din 28 Ianuarie până în 6 Februarie inclusivu a. c. de aceea subscribulu comitetu centralu electoralu a determinatū ziua de 30 Ianuarie ca ziua pentru alegerile, ce suntă de a se îndeplini în ambele cercuri electorale, supuse acestui comitetu centralu electoralu, pe basa §-lui 57 art. de lege XXXIII din anulū 1874.

Pentru conducerea alegerii și pentru adunarea voturilor s'au emis următoarele comisii:

În cerculū I electoralū, cu locul de alege în Hermanū:

Carolū Schnell de președinte, Wilhelm Schmidts de vice-preș. Petru Horvath de secretarū, Ionū Gavrusiu de secretarū loțitorū, Ștefan de Domokos de secretarū loțitorū.

În cerculū II electoralū, cu locul de alege Ghimbavū:

Dr. Henriću Herell de președinte, Carolū Bolesch de vice-președinte, George Nicolaus de secretarū, Ionū Merthes de secretarū loțitorū, Paulū Meedt de secretarū loțitorū.

Pentru darea voturilor cu referința la singuratecele comune s'au statoritū următorulū șirū:

În cerculū I electoralū:

- 1. Hermanū. 6. Tărlungenū. 2. Sănpetru. 7. Satulungū. 3. Preșmerū. 8. Cernatū. 4. Purcărenū. 9. Turcheșiu. 5. Zizinū. 10. Bacifălău.

În cerculū II electoralū:

- 1. Ghimbavū. 8. Crisbavū. 2. Cărstianū. 9. Bodū. 3. Rășnovū. 10. Felióra. 4. Vulcanū. 11. Rodbavū. 5. Codlea. 12. Măierușū. 6. Hălhiu. 13. Apața. 7. Nou.

Alegerea se începe la 30 Ianuarie a. c. 8 ore dimineța (după timpul de rândū). Fiesce care alegătorū cerculū pôte recomanda candidații dietalu, acestă recomandațiune trebe să se dea în scrisu președintelui pentru alege, se în ziua dinainte de alege, se la o jumătate de oră după începerea alegerii.

Dacă președintele pentru alege ordonază votarea în sensulū legii, atunci aceea începe dimineța la 9 ore.

Votisarea se face publicū și nominalū amăsuratū § lui 75 art. de lege XXXIII din anulū 1874 și §§-lorū ce stau în legătură cu acesta.

Ceea ce se aduce la cunoștința tuțura cu aceea observațiune, că alegerea se va efeptu în casa comunālă alu respectivulu locu de alege, și că este opritū a veni la alege cu băte seū arme.

Din ședința comitetulu centralu electoralu alu comitatulu Brașovū, ținută în 16 Ianuarie 1892.

Julius de Roll m. p. vice-comite, președinte alu comitetulu centralu electoralu. Dr. Fridericū Jekel, protonotarū titularū, ca actuarū.

DE ESARENDATU.

Marea bancrută!

New-York și Londra n'au lăsat necruțatū nici continentulū europenū și marea fabrică de argintărie s'a vedutū necesită să dăruiescă întregulū ei depositū în schimbulū unei răsplate micē pentru muncă. Eu suntū impuțernicū să îndeplinescū acestū mandatū.

Eu dăruescū

prin urmare orii cui, fiă bogatū orii sēracū, următoarele obiecte pentru mica sumă de fl. 6. 60. și adecă:

- 6 cuțite fine de masă cu lamă veritabilă engleză. 6 furoulițe de argintū patentū americanū dintr'o bucată, 6 linguri de argintū patentū americanū, 12 lingurițe de argintū pentru cafea patentū americanū, 1 lingură de argintū pentru supă patentū americanū, 1 lingură de argintū pentru lapte patentū americanū, 6 cecē Victoria englezesci, 2 candelabre de masă, 1 strecurătoare pentru cēiu, 1 zaharniță, 42 bucăți la unū locū.

Tôte cele 42 de obiecte susū amintite au costatū mai înainte fl. 40 și acum se potū cumpăra pe prețulū bagatelū de fl. 6.60. Argintulū patentū americanū este unū metalū albū, care își păstrează colōrea argintulu 25 de ani, despre ceea ce se garantēză. Cea mai bună dovadă, că acestū inseratū nu e

o șarlataniă

mē simțū îndatoratū în publicū, că orii cine, căruia nu-i convine marfa îi trimitū banii înapoi, nimenea însă se nu trecă cu vederea ocașiunea acestă favorabilă de-ași procura acestă garnitură pompōsă.

Se trimite numai cu rambursă postală seū cu trimiterea înainte a sumei.

Cu deosebire recomandū pratulū de curățitū aceste obiecte, o cutie dimpreună cu indicarea folosirii costă 15 cr.

P. Perlberg's Agentur der verein. amerik. Patent-Silberwaren-Fabrik, Wien, I. Fleischmarkt No. 14.

Estrasū din scrisorile de mulțămită:

Am fostū fōrte mulțămitū cu trimiterea D-Vōstră a 42 bucăți cu 6 fl. 60 cr. și Vă rogū să mai trimiteți următoarele obiecte.

Triest, 1 Iuni 1891. Ernest cav. de Fumée. Cu cele trimise am fostū fōrte mulțămitū și rogū a'mi trimite aceleași încă odată precum și cele următoare.

O bendorf ad Salzach, 18 Noemvre 1891.

Theres Stelzer.

750,4—1

Arëndare prin licitațiune.

Neputendū fi primită nici una dintre ofertele întrate, comitetulū parochialū alu bisericii Sf. Nicolae din Brașovū, Scheiu, aduce la cunoștința celorū interesați, că Duminecū în 19 Ianuarie 1892 st. v. la 10 ore a. m. va ține licitațiune verbală în casa parochială din Prundū, pentru arëndarea pe trei anii a muntelū „SANTILIE” din județulū Prahova, — România.

Condițiunile de arëndare se potū afla dela domnulū episcopū Sterie Stinghe.

Brașovū, 4 Ianuarie v. 1892.

753,3—3.

Comitetulū parochialū.

Moșă de vândare, seū de esarendatū.

Pe teritoriulū comunē Nicula, în nemijlocită apropiere de Gherla (1/4 oră), se află de vândare o moșă de 37 1/2 jugere de pământū, dintre cari 7 1/2 pădure, ă 30 de jugere locū, parte arătorū, parte cositorū. Apoi o casă de pētră — în marginea satulu spre Gherla — acoperită cu șindilă, cu trei odăi spațioase, cu pivniță bună și mare sub casă, două grajduri de pētră și două șuri; grădina (cu 105 pomi și 100 pădureți) împreună cu ograda face unū jugerū. De-asemena o altă grădină de 1 jugerū în comună.

Prețulū întregē moșii e socotitū în 4000 fl.; arenda 200 fl. la anū.

A se adresa la proprietarulū:

Alesandru Maiorū, preotū românū.

în Tirimia mare.

(posta ultimă Nyărădtō, comitatulū Tărnavei mic)

P.

755,2—1.